

ANGAJAMENTE INSUFLETITOARE IN INTRECEREA SOCIALISTĂ

Scurtarea duratei
de execuție
a construcțiilor

Mașini electrice cu
înalte performanțe tehnice

Scurtarea duratei de execuție a construcțiilor, îmbunătățirea calității lucrărilor, reprezentarea pentru colectivul Trustului regional de construcții Bacău, obiectivele principale ale întrecerii socialiste pe acest an. Astfel, constructorii băcăoani s-au angajat să realizeze în 1964:

- să accelereze ritmul de execuție la lucrările de locuințe și școli, astfel încât aceste obiective să fie date în folosință cu 20 de zile înainte de termenele prevăzute în grafic;

- să sporească productivitatea muncii cu 1 la sută peste sarcina planificată;

- să realizeze economii la prețul de cost de 600 000 lei peste sarcina de plan;

- să obțină la recepția tuturor lucrărilor numai calificative bune.

Pînă la 23 August să realizeze:

- darea în folosință înainte de termen a Casei de cultură din Adjud, a 2 școli cu câte 16 săli de clasă în Bacău și Adjud și a surselor de alimentare cu apă a orașului Roman;

- recepționarea a 100 de apartamente din cele planificate pentru trimestrul III.

Printre măsurile tehnico-organizatorice care vor asigura realizarea angajamentelor sînt: extinderea preparării în stații centralizate a betonelor și a mortarelor, a prefabricatelor, a cofrajelor gisante cu planșee prefabricate, precum și extinderea fișet-limită de ore-manoperă și la alte obiective aflate în construcție.

Analizînd posibilitățile care există în fiecare sector, secție și loc de muncă, cu ocazia dezbaterii cifrelor de plan, muncitorii, inginerii și tehnicienii Uzinei de mașini electrice — București au descoperit noi posibilități și rezerve interne care să le permită să sporească în continuare producția, productivitatea muncii și să ridice performanțele tehnice ale mașinilor. În acest scop, ei și-au luat, în întrecerea socialistă în cinstea celei de-a XX-a aniversări a eliberării patriei, următoarele angajamente pe anul 1964:

- să depășească planul producției globale cu 1 300 000 lei;

- să depășească planul producției marfă cu 1 200 000 lei;

- să obțină economii peste plan prin reducerea prețului de cost în valoare de 1 000 000 lei;

- să realizeze 800 000 lei beneficii peste plan.

Pînă la 23 August să realizeze peste prevederi:

- 1 000 000 lei la producția globală;

- 700 000 lei la producția marfă;

- 600 000 lei economii;

- 500 000 lei beneficii.

În sprinț realizării sarcinilor de plan și a angajamentelor, colectivul uzinei a întocmit un plan de măsuri tehnico-organizatorice. Printre măsurile mai importante se numără: amenajarea în linie tehnologică a asamblării colectivelor, extinderea sortirii mecanizate a tolelor pentru rotoți și statori, aplicarea de noi procedee tehnologice menite să ducă la ridicarea nivelului calitatii al produselor fabricate, la sporirea producției, a productivității muncii și reducerea prețului de cost.

Printre harnicii muncitorii din echipa condusă de maestrul Gheorghe Herescu de la Uzina mecanică-Turnu Severin se află și linierii Paul Chiriac și Ion Stoica. În întrecerea socialistă ei s-au angajat să reducă timpul de lucru la carcul de 1600 tone cu 15 zile, și să realizeze economii suplimentare de peste 2000 lei.

Foto: O. PLECAN

Întrecerea înseamnă creație

Schela Boldești. Decururile, cu sonde în plină activitate, săgețile ascendente ale graficelor, fețele concentrate ale oame-nilor.

A început anul 1964, anunțat major de cifrele noului plan. Colectivul schelei — son-dori, maiștri, ingineri — s-a angajat să depășească acest plan.

Desprindem din angajamentele lor, acele cifre care anseu efortul cu creația. Pentru ca acele 2.200 tone țigăi și 5.000.000 m.c. gaze, peste plan, creșterea productivității muncii cu 0,5 la sută față de plan, economiile și beneficiile de milioane enunțate, cu acea concizie pe care o au doar faptele, implică, într-adevăr, o muncă de creație, din partea colectivului de aici.

Noile metode tehnice intră pe „poarta mare”, la Schela Boldești.

Să ne oprim la stația de automatizare. Colectivul de aici s-a angajat să mențină instalația — prima de acest fel pînă acum la Boldești — în bune condiții de funcționare; să reducă, cu 0,5 la sută, pierderile de intervenție la sonde și pierderile de țigăi.

Se preconizează, ca în viitor, dispacherul de automatizare să comande direct și brigăzile de intervenție la sonde. Față de aceste sarcini, colectivul de aici pune pe primul plan specializarea, studiul. Tinerii ca Gionea Constantin, electro-nist, Iuliu Stelian, sau Constantin Angelescu, conștienți de răspunderea ce le revine — conduc cea mai nouă instalație în acest domeniu — și-au propus, și ca plan personal, pe anul acesta, ridicarea calificării lor.

După o inovație importantă — un dispozitiv care pornește și oprește automate sondele — tinărul inginer Virgil Slev, specialist în domeniul automa-tizării, experimentează acum, împreună cu întreg colectivul stației, o nouă inovație, un a-parat de control al producției la sonde.

Alături de stația de automa-tizare se întinde terenul par-cului — pilot 715. Aici se ex-perimentează cele mai noi me-tode de lucru; aici este pîn-dită și aplicată extinderea au-tomatizării nu numai asupra sondeilor ci și asupra separa-toarelor în care merge țigăiul, înainte de a ajunge la rafinării.

Pentru realizarea angaja-mentelor noului an, colectivul schelei a hotărît executarea unor operații de tratament la sonde, folosirea unor metode tehnico-organizatorice noi, o mai bună și mai rațională folo-sire a utilajelor, reducerea timpilor morții etc.

Să ne oprim la secția I complexă de producție. Colec-tivul de aici și-a luat o seamă de angajamente ca: economii la prețul de cost în valoare de 250 000 lei și reducerea timpu-lui de intervenții cu 15 la sută.

În angajamentele sondeilor întîlnești în mod curent, ter-mene ca: scurtarea timpului calendaristic sau reducerea timpului neproductiv — și a-cestea se înscriu în același efort creator al oamenilor, în același nou salt al întrecerii socialiste. Colectivul secției I ține și cu alte propuneri — să se facă tratament lunar tensio-activ la două sonde, iar la sonda 414 se va face cimenta-re prin presiune, pentru izo-larea sursei de apă. Altor

sonde inactivă urmează să li se facă tratamente pentru re-activare. Fiecare cifră, aparent mărunță, neînsemnată, în-dă-rește realitatea cifrei mari, 2.200 tone țigăi peste plan. Fiecare sondă, fiecare situație cere să aplici altă metodă, alt procedeu. Să știi să acționezi la un moment dat, într-un a-nunțat fel, înseamnă să înțelegi Critica făcută comitetului U.T.M. de către organizația de partid dă roade. În planul de muncă al organizațiilor U.T.M. găsești acum, trecut la primul punct — frecventarea cursu-rilor de specializare, studierea cărții tehnice, precum și acele concursuri „Cine știe meserie, câștigă”.

Mai mult decît oricînd, a-n-ul acesta, există la tinerii pre-ocuparea de a învăța.

Cursurile de ridicare a ca-re-ște realitatea cifrei mari, li-ficării — în sumăr de 17 pe schelă — anul acesta sînt pri-rite cu cea mai mare serio-sitate.

Secția a II-a complexă s-a remarcat, încă de la începutul anului, prin calitatea acestor cursuri.

A început anul 1964. Cifre de plan, angajamente, eforturi, idei... Aici, prețuind și tehnica, stația de automatizare sau brigăzile de intervenție — se simți în linia I a acestui front al întrecerilor creatoare.

FL. ALBU

Intelectualii satului socialist

Dobrogea: 15 460 km p de pământ străvechi între Dunăre și Mare, unde socialismul a slăbit timpul să alege parcă mai repede, în ritmul marilor prelucrări revoluționare. Aici se împletesc epic multe destine: la statornicirea rapidă a vieții pe nolle ei lemeliu au lost chemații să pună umărul altii dobrogeni cit și oameni veniți din alte colțuri de țară, egal însuleșii de trumasea misiunii lor. Chemarea a avut un ecou multiplu. Satul dobro-

Insemnări de la masa rotundă a „Scînteii tineretului”

gean a văzui venind spre el, an de an, tot mai mulți tineri, hotărîți să lucreze astfel înclt lapla singură să-i recomande. Printre ei — ingineri, profesori, medici.

Ca să fim drepti pînă la capăt, vom spune că unii dintre ei, cel puțin, aduceau printre bagaje și citeva prejudecăți, citeva îndoieli. Dar viața a știut să spulbere reținerile, intelectuali tineri s-au avîntat în activitatea lor creatoare pentru înflorirea satului, au început să numească acest sat, pe drept cuvînt și cu mîndrie, „al meu”. Din rîndurile tot mai numeroase ale acestor tineri am invitat cîțiva la o constatare. Ea a avut loc la Constanța, la începutul iernii. Cum cel pe care i-am cunoscut cu acest pillej au trăsături morale reprezentative pentru toți tovarășii lor de generație și de muncă, iar experiența vieții și activității lor e plină de învățăminte, vi i prezentăm și dumneavoastră în numărul de azi și în numerele următoare ale ziarului.

M ai întâi o înfîptare, povestită cu haz de eroul ei, inginerul zootehnist Cornel Dănilă.

— „În plină campanie de recoltare a anului 1958, ia-tă-mă descins în comuna do-brogeană Pecineaga. Aveam în buzunar decizia de reparare — de pe care, cum s-ar zice, cernea nici nu se uscase încă, iar în mîină — ei, ce poate să aibă omul în mîini cînd vine să-și ia postul în primire? Minerul valizei, firește. Întru în sediul gospodăriei: nimeni, sau aproape. Cineva, zicîndu-mi să-l aștept pe președinte, că e dus la cîmp, iese în fugă să-l anunțe și mă lasă singur în biroul acestuia. Stau ce stau și după jum'ate ceas intră, în sfîrșit, un bărbat cu părul alb. Îmi dă mina, apoi vîd că se uită la bagajele mele.

Numele satului n-o fi frumos, dar locul e bun

am, chestiuni dintr-astea. Iar pe urmă începe să laude gospodăria colectivă: că nu voi regreta alegerea, Pecineaga e un loc bun, că sectoarele productive cutare și cutare au mari perspective și în ce fel, că e întinsă pe 4 000 ha, că între oameni mă voi simți cu siguranță bine. Nu știu de cînd stăteam de vorbă, știu că mă căștigase cu totul pentru colectivă asta a lui. „O să mă înțeleg cu președintele”, îmi ziceam, „îmi place omul”. Și eram foarte mulțumit. Cînd, ce să vezi, deodată intră altcineva și omul meu i se adre-sează zîmbind, tîindu-i scuzele încurate și emoția rădătită:

— „Haide, haide tovarășe președinte, că-ți-a venit inginerul zootehnist direct de la școală și dacă nu mă nimeriam pe aici, poate se ducea cu bagaje cu tot, înapoi la București...”

„Care va să zică nu este el președintele?” mă întrebam eu cam buimac. Păi atunci?

„Și uite așa am făcut atunci cunoștință, în primul ceas al sosirii la Pecineaga, cu tovarășul Vasile Vilcu, prim secretar al comitetului regional de partid!”

De atunci am trecut vreo șase ani. Înformațiile și „prevestirile” căpătate atunci s-au dovedit într-un totul exacte.

1 000 porci grași); de la 1 100 oi, la 4 000 oi (11 tone de lînd livrate statului).

Inginerul zootehnist, azi membru al Consiliului agricol regional, a făcut dovada unor calități organizatorice considerabile. Cu sprijinul continuu al organizației de bază, al președintelui și consiliului de conducere, apropiindu-și oamenii, i-a învățat cu metode noi, înaintate de muncă. Sarcinile de plan în domeniul creșterii animalelor, științifice elaborate și urmărite pas cu pas, au fost realizate și depășite. Schimbarile de experiență pe care le-a organizat cu creșcătorii din alte gospodării fruntașe au avut efecte pozitive: la casa agronomului este o mică, dar eficientă universitate. Brigadiertii se întorc acolo, spunînd: „șat ce au realizat cei din Cobadin! Iată în ce condiții”. Și încep eforturile comune pentru realizarea condițiilor similare, în vederea unor roade similare.

Gospodăria, unindu-și forțele, a rezolvat probleme grele, ca aceea a alimentației cu apă (a fost săpat un puf adînc de 70 m). Oamenii s-au depășit în toate privințele.

Specialiștilor ei gospodăria le-a oferit tot ce este necesar unei vieți civilizate. Două locuințe comode, la nivelul apartamentelor bucureștene, după expresia lui Dănilă, au fost construite pentru agronom și zootehnist.

ȘTEFAN IUREȘ

(Continuare în pag. 4-a)

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XX, Seria II, nr. 4564

6 PAGINI — 30 BANI

Duminică 19 ianuarie 1964

Pa zi

La Uzinele sodice Govora

O nouă instalație

La Uzinele sodice Govora a fost dată în exploatare cu a-proape 4 luni înainte de termenul prevăzut în proiect o instalație nouă care produce silicat de sodiu, cu o capacitate de 5 000 tone anual. Noul fabricat este folosit în industria metalurgică pentru formele de turnat fontă, în construcții, la realizarea de mortare antiacide și refractare.

Instalația, care are procesul de producție complet mecanizat, începînd de la descărcarea nisipului din vagoane pînă la transportul produsului finit, a fost proiectată de specialiștii bucureșteni. Subansamblele au fost construite de uzinele „23 August”-București, „Progresul”-Brăila, „Balanța”-Sibiu și altele.

(Agerpres)

Se extinde electrificarea satelor

În regiunea Bacău au fost electrificate alte 80 de sate, numărul lor ajungînd în prezent la 379. În acest an vor mai fi electrificate încă 70 de localități. Pentru a asigura întreținerea și exploatarea instalațiilor din mediul rural, în orașul Bacău a fost deschis un nou curs de pregătire a cadrelor de electricieni frecventat de numeroși tineri colectivști. Pînă în prezent peste 230 de tineri s-au calificat la asemenea cursuri ca electricieni.

O nouă stațiune de mașini și tractoare

Începînd din acest an la Beius, regiunea Crișana, funcționează o nouă stațiune de mașini și tractoare — cea de-a 12-a unitate de acest fel din această parte a țării.

Ea dispune de peste 100 de tractoare, tot atitea mașini de

semănat, zecl de combine și numeroase alte mașini agricole.

Pentru mecanizatorii de aici s-au construit un bloc modern, o cantină, un atelier pentru reparatul utilajelor.

Teatru popular de amatori cu stagione permanentă

La Lugoj s-a inaugurat primul Teatru popular de amatori cu stagione permanentă din regiunea Banat. Colectivul teatrului înfrunște pe cei mai

talentați artiști amatori din acest oraș cu veche tradiție culturală: muncitorii, tehnicienii și funcționarii, cadre didactice numeroși tineri.

(Agerpres)

După orele de clasă, adeseori, elevele Jugariu Clara și Adevan Gabriela, de la Școala medie nr. 2 din Arad, se abat pe la sediul cercului de radio, ale cărui membre sînt, pentru a continua lucrarea începută la un radio receptor.

Foto: O. PLECAN

Întreprinderi constructoare de mașini inzestrate cu noi utilaje

Numeroase uzine constructoare de mașini din țară au fost inzestrate recent cu noi mașini și utilaje necesare procesului de producție. Fabrica de rulmenți din Birlad, de exemplu, a primit noi mașini de rectificat, de finisat bile, freze, strunguri

etc. De asemenea, au fost achiziționate 425 aparate de control. Împreună cu unele măsuri tehnico-organizatorice noile mașini au ajutat pe metalurgiiștii de aici să-și depășească încă din prima decadă a lunii ianuarie sarcinile de producție.

La Uzinele „Electroputere” din Craiova, paralel cu noile dotări cu utilaje au fost date recent în folosință un cuptor electric cu inducție și un altul cu flacără cu creuzet destinat topirii aliajelor. Intrarea în funcțiune a acestor cupatoare creează posibilități pentru îmbunătățirea calității produselor și reducerea rebuturilor.

De asemenea, în atelierul de turnătorie al Uzinelor de tractoare din Brașov au fost puse recent în funcție benzi pentru transportarea plăcilor de uscare a mlezurilor, operație care înainte se făcea manual.

(Agerpres)

La cabana vinătorilor, București se învîduie în zăpadă, soare și liniște.

Foto: AGERPRES

Telegramă

Tovarășului GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Președintelui Consiliului de Stat
al Republicii Populare Romine

BUCUREȘTI

Dragă tovarășe Gheorghiu-Dej,

Permiteți-mi să vă exprim mulțumirile mele cordiale pentru felicitările și bunele urări trimise cu ocazia celei de-a 65-a aniversări a zilei mele de naștere. Vă asigur că, în activitatea mea, îmi voi consacra și în viitor toate forțele în interesul întăririi cauzei socialismului și păcii, precum și al adîncirii prieteniei frățești dintre popoarele noastre.

ISTVÁN DOBI
Președintele Consiliului
Prezidențial
al Republicii Populare Ungare

Zidar și poet

Cu fiecare caramidă, zidarul spune:
Încă-o poezie
Cu fiecare poezie, poetul spune:
Încă-o cărămidă!

Știe zidarul câtă poezie
Răsfringe când se-nalță neîncetat!
Știe poetul taina citor seve
Ii poară zborul visului lucid
Pe treptele lumii avântat!
Cu fiecare pas pe verticală
Cei doi se întinesc necontenit.

ION ANDREIȚĂ

RECOLTĂ

Ascult luminile nopții,
Suspendate pe stâlpi de metal,
Legănate în copilăria mea
Spre câmpurile nesfirșite.

Curind făptura-mi
Se va arci spre câmpie,
Atingind sub zăpezi
Inima grului pocnind — spre recolte galbene.

Pină atunci brazele vor inversa,
Dimineața ce mă cheamă spre ele.

VERA LUNGU

ALTITUDINE

Era o virstă ca o altitudine;
ca să-l ajungi în pisc
îți trebuiau tovarășii buni de drum
și-o inimă puternică îți trebuia.

Vino chema virstă, înalt.
Și trecea trepte-trepte
vama pădurilor,
coregiul severelor
umbre și raze urmind,
prin aerul tare,
în tăcerea care plutea ca o pasăre.

Vino — chema
Și trecea vama steinilor ara,
crestat de aripa stelei și vîntului
și se-auzeau, ca un cor de Walkiril,
gindurile, gindurile...

Vino — chema
Și trecea vama norilor,

Schimbul de noapte

Noaptea, oamenii sînt ca luminile:
li vezi de departe, pînă departe:
vîntul i-nvalule-n mantii și spații
și gîndurile au ecouri prelungi...

Aproape stă lumea,
se odihnesc cei din schimbul de ziua
— respirația lor crește domol,
dincolo de ferestre
și vine căldura trupurilor ostentile
și vin — frînturi — cuvintele spuse în somn.

Noi sîntem schimbul de noapte.
Stăm sub stele, de pază,
luminînd pînă departe.
Treceam pe lângă orele lumii,
parcă pe lângă ostroave cu lebede;
crese apele, scad,
ei ele rămîn
adormite, cu ochii strîns sub aripă.
...Treceam pe lângă ore și vîrste.
Noptile sînt din corn
spre patru margini de lume
— e liniște!

și schimbul de ziua visează
păduri de mesteceni,
cămăși albe și case solare.

FLORENȚA ALBU

TÎNĂRA FAMILIE

Dragostea din casa aceasta
leagă în marmură
zidurile,
și răsună adine în
gîntura
culcăi pe perete.

ILIE CONSTANTIN

SERI LITERARE

„MIHAIL EMINESCU”

Cu prilejul împlinirii
a 113 ani de la nașterea
marelui poet Mihail
Eminescu, la căminul
cultural din numeroase
comune au fost organizate
interesante seri literare.

Tinerii din comuna
Periam, regiunea Banat,
au organizat o seară
de poezii intitlata:

„Luceafărul, culmea
creației lui Eminescu”.
Versurile au fost
interpretate de
Albu George, Silvia
Cucu și Florica Goia.

La manifestația organizată
de comitetul U.T.M. din
comuna Stroiești, regiunea
Argeș, s-au recitat poezii,
impărat și proiectat.

„Viața”, „Somnoroase pășărele”.
Formațiile artistice
din comuna au prezentat
cu acest prilej un bogat
program artistic.

IOAN VASIU
TUDOR VELCU
corespondenți
voluntari

Dezbateri creatoare la cercul literar „M. Eminescu” de la Fabrica de confecții și tricotaje București.

Foto: O. PLECAN

Rețeaua cinematografică în continuă dezvoltare

TIMIȘOARA (de la corespondentul nostru). — În ultimii ani, noi sate și comune din regiunea Banat au fost cinificate. În anul trecut, de pildă, s-au dat în funcțiune aparate de proiectie în 32 de comune și sate: la Teremia Mica, Mercina, Iltău, Traian Vuia și altele. Prima localitate cineațională în acest an este comuna

Jupălnic din raionul Orsova iar în continuare se prevede cineaționalizarea a încă 50 de localități. În prezent în întreg raionul Sînicolaul Mare și toate comunele din Moldova Nouă a pătruns cinematograful, iar numărul unităților cineaționale din regiune se ridică la 404 față de 30 cite erau înainte de Eliberare.

ACTIVITĂȚI BOGATE

În comuna Delani, raionul Vaslui, există o bogată tradiție în ce privește activitatea culturală. În anul trecut au fost organizate 452 de manifestații culturale-educative la care au participat 16.358 de săteni. De asemenea, anul trecut au rulat aici peste 100 de filme vizionate de mai mult de 10.000 de oameni.

Periodic, în satele comunei s-au făcut numeroase deplasări cu aparatul de proiectie, s-au prezentat spectacole în fața țăranilor colectivisti, jurnale vorbite, filme de desene animate pentru copii, acțiuni care au contribuit la popularizarea filmului în rîndul țăranilor colectivisti.

V. VASILIU
corespondent voluntar

Orchestra Casei raionale de cultură Panciu a prezentat în comunele Străoane și Diochii, noul spectacol intitulat: „De pe meleaguri podgorene”.

Spectacolul orchestrei a fost urmărit de peste 600 colectivisti.

În repertoriul noului spectacol au fost incluse: o suită de jocuri populare soveiene, călușarii, sirba din Muscel, precum și cîntecele „Asta e Moldova mea”, „Pandelusul”, „Frunzuliță floare albastră”, „Grișor din Bărăgan” și o horă, interpretate de soliști vocali și instrumentaliști.

CORNELIU MIHAILESCU
corespondent voluntar

De curînd membrii brigăzii științifice de pe lângă Școala medie Gurahonț, s-au deplasat în mijlocul colectivizilor din satul Honțior. Ei au răspuns pe larg la diferitele întrebări puse de colectivisti. Astfel au fost lămurite o serie de probleme privind principalele îngrijiri chimice, felul lor de administrare, bolile frecvente în timpul rece etc.

În incheiere elevii ai Școlii medii din Gurahonț și ai Școlii elementare din Honțior au prezentat un frumos program artistic.

I. LUPEI
profesor-maistru

„Seară de seară, la căminul cultural” din „Căminul Școlii”, regiunea Iași au loc interesante manifestații culturale. La spectacole prezentate de formațiile artistice din comună participă aproape toți colectivisti. Repertoriul formațiilor s-a îmbogățit mult față de anul trecut.

De mult succes se bucură corul, precum și echipa de dansuri acțiunite din 12 persoane. Pe lângă cele două suite de dansuri populare locale, din repertoriul echipei iac parte și o suită de dansuri populare moldovenești și ardelenesti.

Echipa de teatru a pus în scenă și a prezentat premiera „Un haz și o poveste cu ilie”.

PINTILIE PENCIU
profesor

Am obsnuit să întâlnim cercuri literare, pretutindeni, pe lângă uzine, școli, fabrici, șantiere, case de cultură etc. cercuri care s-au integrat efectiv în viața colectivilor de muncă sau de învățătură.

Tabloul activității lor este, în general, același, dar la fiecare cerc întîlnim ceva specific, o experiență valoroasă, o inițiativă nouă. Iată trei cercuri literare din aceeași regiune. Prin ce sînt ele reprezentate, care sînt obiectivele activității lor?

Viața cercului literar „Victor Vlad Delamarina” din Timișoara, se caracterizează în primul rînd prin organizarea și interesul pe care-l au membrii săi pentru studiu și dezbateri serioase, venind în sprijinul ridicării continue a măiestriei lor artistice. Din mijlocul cercului literar timișorean s-au evidențiat câteva tinere talente autentice. Din cerc fac parte alți muncitori, cit și studenți, funcționari, într-un cuvînt tineri din multe domenii de activitate. În cerc și-au început activitatea lor literară tinerii muncitori — poeți ca Damian Urche, Petre Musta, Nicolae Ștepan și prozatoarii Constantin Păscu. De asemenea, menționăm ca un merit al cercului creșterea și îndrumarea efectivă a unor poeți și prozatori veniți din rîndurile studenților ca Vasile Crețu, Lucian Burariu, Ion Marin Almajanu, Marcel Turcu, Crișu Dascălu. Toți aceștia sînt acum prezenți în mod consecvent în paginile revistelor literare iar unii dintre ei au volume în curs de apariție, cum ar fi volumul de scrieri umoristice „Nucul cu patru umbre” al muncitorului Constantin Păscu, nuvelele des-

pre viața ceferiștilor ale lui Laurențiu Cernel, volumul de versuri „Temperamentul primăverii” al lui Damian Urche. Cercul literar a format și tineri critici literari care au o prezență activă în revista „Scriul bănețean” cum sînt Șerban Forjă și Constantin Ungureanu. Munca în cerc, sedințele de analiză a diferitelor materiale de specialitate se bazează, în genere, pe referatele care se fac de către membrii cercului, referate da analiză riguroasă a lucrărilor prezentate, discuțiile fiind nu numai inflăcărate dar și folositoare pentru toți membrii cercului. În scopul îmbogățirii cunoștințelor estetice

re, întîlniri cu muncitori seraliși și totodată au avut prilejul să beneficieze de experiența cu cercul literar din localitate. Rezultatul acestei documentări a fost publicarea unei pagini literare în ziarul regional „Drapelul roșu” inspirată din viața minerilor. La sfîrșitul vizitei în gospodăria colectivă din comuna Belint, raionul Lugoj, întîlnirea cercului colectivisti și membrii cercului în cadrul unei sezoții literare în care membrii cercului au citit colectivizilor lucrări inspirate din viața lor, a fost un bun prilej de verificare a rezultatelor pe care le conferă munca organizată a cercului, perme-

la uzinele de strunguri, la clubul C.F.R., la U.T.A.

Subliniem ca pe un act deosebit în activitatea imediată a cercului pregătirea unei plachete de reportaje, portrete și versuri, editată într-un stadiu avansat de elaborare. Desfășurată după un plan bine chibzuit munca acestui cerc, are rezultate meritorii. Ne gîndim de pildă, la o serie de sezoții literare pe care cercul „Alexandru Sahia” le organizează în întreprinderile ardene, la schimburi de experiență cu celelalte cercuri din regiune și cu cercul literar de limbă maghia-

pind un loc de frunte în programul acestuia. Și trebuie notat că aceste documente se vădesc adesea fertile. Petre Demes și Ștefan Iercoșanu, prin schițe și portrete de inovatori de la Uzina de vagoane, sau Constantin Gavriloiu, prin portretele tovarășilor săi de muncă de la ICRA — la care se alătură versurile semnate de Mircea Micu, Ligia Tomșa, Arcadie Comanici citite în cadrul cercului, dovedesc aceeași preocupare pentru reflectarea artistică a actualității, a noulii.

E îmbucurător faptul că membrii cercului „Alexandru Sahia” își vădesc dragostea pentru literatură, pentru depis-

la creație, unde au loc zilnic minunate acte de eroism, activitatea cercului literar este neinteresantă. Cercul literar din Reșița reflectă slab viața uzinei și nu se poate spune că cei 25 de membri ai cercului nu sînt preocupați în activitatea lor literară de viața siderurgicilor. Din cerc fac parte muncitorii ca Ignea Loga, Timotei Jujică, luminosul Virgil Vieru, Dobru Marin etc. Care este însă cauza acestei activități șterse, neinteresante? Membrii cercului se întinesc săptămînal în seșinele de lucru și citeșc lucrările proprii. Dar este acest lucru destul pentru evoluția lor? — S-au prezentat

lei ar fi să se ocupe cu deosebire de acest cerc literar. Aici îndrumarea scriitorilor cu experiență se face necesară cel mai mult. Scriitorii timișoreni s-au deplasat la Reșița (lucrările lor ne confirmă asta), dar ce s-a făcut pentru îndrumarea cercului literar? Evident, s-ar fi cuvenit periodic în organizarea unor dezbateri în cadrul cercului literar pe probleme de literatură. Fiindcă este ușor de înțeles că pentru a se ajunge la măiestrie artistică este nevoie de studiu și îndrumare artistică. Se mai impun, de asemenea, cîteva observații: de ce nu este în jurul cercului literar un ajutor al cercului literar în scrierea textelor de brigadă? De ce nu se organizează, cu membrii cercului dezbateri care, folosind revistele de specialitate să ajute la ridicarea nivelului ideologic, al pregătirii estetice a acestora?

Comitetul orășenesc U.T.M. Reșița are datoria să dea cercului literar un ajutor efectiv în pregătirea membrilor săi, să le îndrume atenția spre evenimentele cele mai interesante din viața uzinei. De asemenea, să fie solicitată mai activ Filiala Uniunii Scriitorilor pentru îndrumarea membrilor cercului în problemele de măiestrie, de reflectare artistică a actualității.

VERA LUNGU

MENIREA CERCULUI LITERAR

Însemnări din activitatea cercurilor literare din Timișoara, Arad și Reșița

s-au făcut și continuă să se facă expuneri de către criticii literari ai filialei, despre „eroul pozitiv” contemporan, despre „Poezia agitatorică — cetățenească” etc.

Nu sînt absente întîlnirile cu scriitorii cu experiență care le împărtășesc din modalitățile lor de documentare și transfigurare artistică a faptelor de viață.

Casa regională a Creației populare a înlesnit documentarea membrilor cercurilor literare în diferite centre industriale din regiune. Astfel în centrul minier Anina, membrii cercului au avut posibilitatea ca în cele 8 zile petrecute acolo să cunoască mal bine viața minerilor. Dar tot în acest timp membrii cercului literar au devenit participanți entuziaști ai activității culturale și artistice din oraș. Ei au scris texte de brigadă, au organizat sezoții literare cu minerii și emișuni la stația de radioduce-

mența grijă pentru ca în lucrările lor să se reflecte viața înconjurătoare.

Activitatea cercului literar „Alexandru Sahia” din Arad se face simțită în planuri variate de la versurile și proza apărute în paginile publicațiilor literare pînă la textele de brigadă și libreturile la dansurile cu temă scrise pentru majoritatea formațiilor artistice de amatori din întreprinderile și instituțiile orașului. Prezenți în sprijinirea formațiilor de amatori sînt profesora Stanca Panta, muncitorul Constantin Gavriloiu, inginerul agronom Arcadie Comanici. Textele lor de brigadă le întîlnim

în orașul Arad, la emisiunile săptămînale la postul de radioduce, la paginile lunare publicate în ziarul local „Flacăra roșie” ca și la deplasările membrilor cercului literar la Anina, Belint, Lugoj. Toate acestea fac dovada unei prezențe active în actualitate. Remarcabil e și faptul că, în cadrul cercului, se pune accent pe lecțiile de estetică ca și pe dezbateri în jurul operei unor scriitori clasici (Eminescu, Esenin, Turgheniev, Witman, Ady Endre etc.). Sînt pregătite, apoi medaliașii literare, apreciate de participanți.

Documentările în întreprinderile ardene, fac parte, de asemenea, din preocupările tinerilor membri ai cercului, ocu-

larea unor tineri talenți, prin îndrumarea cercurilor literare din școlile orașului Arad, ca și prin permanența preocupare pentru a atrage noi talenți în mijlocul cercului.

La Reșița în acest cunoscut centru industrial, cercul literar cuprinde 25 de membri. În oraș nu există un alt cerc literar. Cele cîteva încercări de înființare a unor cercuri pe lângă școli au rămas încă în stadiu de încercări. Iar activitatea acestui cerc, în comparație cu activitatea celor două cercuri din aceeași regiune (Arad și Timișoara) este prea puțin rodnică. Tocmai aici, în inima peisajului industrial al regiunii unde totul te solicită

Cartea tehnico-științifică

MAX VON LAUE:
„Istoria fizicii”

„Istorie a fizicii”, cum este cartea lui Max von Laue, apărută în Ed. științifică prilejuiește nu numai înfățișarea momentelor fundamentale ale evoluției științei de bază, dar și deslușirea sensului acestei evoluții și prin aceasta — a perspectivelor de viitor ale dezvoltării ei.

Autorul, fizician de renume, a fost consacrat de descoperiri importante în termodinamica radiațiilor, raze Röntgen, supraconductibilitate, de lucrări de valoare unanim recunoscută în teoria relativității. Ca promotor al unor domenii noi de cercetare ale științei contemporane, Max von Laue, a pus în cartea sa accentul pe realizările mai recente, mai ales pe descoperirile ultimelor decenii.

ISTORIA FIZICII

Făgăduiala autorului, făcută chiar în prefață, de a trata istoria fizicii dintr-un punct de vedere modern, este pe deplin realizată, ceea ce a și avut drept urmare traducerea cărții în numeroase limbi ale lumii.

După o scurtă introducere privind ideile fizice ale antichității și Evului Mediu, Laue nu continuă cronologic expunerea. El preferă să trateze, în capitole separate, marile probleme ale fizicii, aducîndu-le de fiecare dată pînă la zi. Rînd pe rînd se face istoricul măsurării timpului, al mecanicii, al teoriilor despre gravitație, al opticii, al electricității și magnetismului, al termodinamicii, al atomisticii.

Capitole speciale sînt consacrate dezvoltării concepțiilor din fizica cristalelor, din fizica cuantică, elaborării fundamentelor teoriei căldurii, sistemului de referință în fizică, principiului conservării energiei etc. Acest diapazon vast cuprinde, în ultimă analiză, tot marelui filon al evoluției fizicii.

Tezele lui von Laue în problemele fundamentale ale fizicii (interdependența fenomenelor naturii, realitatea lumii materiale, posibilitatea cunoașterii tot mai profunde a lumii), concordă cu tezele materialismului dialectic și numai în anumite probleme — vizunea lui este limitată de lipsa unei concepții consecvent științifice de pildă, în problema spațiului și timpului, unde influența kantiană se face parțial resimțită.

Cartea este scrisă într-o formă atrăgătoare, într-un stil simplu, viu, personal.

LEONID PETRESCU:
„Experiențe pentru chimistii amatori”

citeva instalații de laborator sau indicînd unele măsuri de protecție, ci descriind și explicînd atent o mare diversitate de experiențe de chimie, unele de o deosebită utilitate practică, stimulîndu-l în același timp pe cititor să caute el însuși și noi căi de experimentare.

Chimistul amator învață de pildă, să fabriche în laborator sticlă, celolan, diferite săpunuri și cleuri, cerneluri, soluții coloidale, lacuri, cernețe, tugișii, plastilină ș.a.m.d. El este instruit cum să recunoască prin metode chimice, diferitele substanțe uile. I se dau totodată numeroase rețete practice. În sfîrșit, i se dezvăluie „secretul” unor experiențe — „scamotoarii”, cu efecte neașteptate, amuzante dar totodată, instructive. Chimistul iolog oăld, din cartea lui L. Petrescu, cum se pot face fologaliile pe mînașe, pe lemni, pe celuloză, pe foi de aluminiu. Explicațiile ce se dau sînt amănunțite și clare.

Lectura este ușurată de faptul că o mare parte a cărții este scrisă cu verivă și umor. Experiențele de chimie sînt adesea cuprinse în mici istorioare comice, iar anecdotică științei este din plin valorificată pentru a da culoare expunerii. Din păcate, există și destule pagini unde cerința atractivității a fost uitată. Așa este de exemplu, capitolul „ghid practic al materiilor plastice”. Lipsesc și o gradare a experiențelor, de la experiențe mai ușoare la altele mai grele; în general cartea fiind nu îndeauns sistemată.

• I. BOGHÎTOIU: „Construie aparate de radio”

Cea de a doua ediție, mult îmbogățită, a lucrării lui I. Boghîtoiu, „Construie aparate de radio”, (apărută tot în colecția „Mîini îndemînatice”), este un dar prețios pentru tinerii radiotehnicieni amatori din țara noastră.

Cartea începe prin a da noțiuni fundamentale de electricitate, pentru ca apoi să prezinte elementele de circuit (rezistențe, condensatoare etc.), tuburile electronice, diodele și transistoarele. Se descrie apoi laboratorul radioamatorului, arătîndu-se ce instalații trebuie să cuprindă, ce scule sînt necesare, ce aparatură de măsură și control e necesar să-și procure radioamatorul. Partea cea mai importantă a volumului este consacrată diferitelor construcții de radio receptoare, inclusiv aparatelor de cele mai moderne tipuri. O ilustrație bogată, cuprinzînd schemele respective și explicații amănunțite înlesnesc aplicarea indicațiilor.

Cartea oferă avantajul de a fi un ghid complet al tinerilor radioamatori.

L. M. ȘTEFAN

Imagine din activitatea cercului de pictură al Școlii populare de artă din Craiova.

Foto: O. PLECAN

Așa cum am mai scris, pe adresa redacției noastre a sosit, la început de an, o scrisoare. Semnalata scrisorii, mama unui tânăr zugrav-vopsitor, de la întreprinderea de construcții-montaje nr. 3 din București, își exprima durerea că fiul ei — Marin Paul Dan, — neglijează munca, lipsește cu săptămânile și chiar cu lunile de pe șantier. Ceea ce este foarte grav, remarcă mama, este că Dan și-a format o părere greșită despre muncă. „Lipsa lui de responsabilitate pentru sarcinile încredințate, fuga de muncă — izolat o cale care nu-i poate aduce decât rău. O cale pentru care eu, ca mamă și ca muncitoare, sînt îngrijorată”.

Așa cum am promis cititorilor, îi informăm azi despre efectele pe care le-a avut publicarea în ziar a scrisorii. Zilele trecute, pe șantierul I.C.M. 3 din Șoseaua Olteniței, o sală de constructori s-au adunat să discute despre lăptele, atitudinile, părerile despre muncă și viață ale lui Marin Paul Dan. E primul lor răspuns la scrisoarea mamei. La adunare au fost invitați muncitorii mai în vîrstă, maștri, ingineri.

Publicăm mai jos reportajul de această adunare cu convingerea că ideile și concluziile rezultate la ocazia dezbaterii vor folosi și altor tineri.

Să-i dăm cuvîntul mamei...

Ufemele cam la 50 de ani, cu urmele vîrstei și a grijilor trînte cu multă vreme în urmă, intră în sală. Toate privirile s-au întors spre dînsa.

Văzînd-o intrînd și luînd loc alături de ei, mulți se vor fi întrebat: oare a procedat bine femeia aceasta atunci cînd s-a hotărît să spună deschis, greseliile fiului? Un părinte, și îndeosebi o mamă, este întotdeauna îndemnat să ia apărarea copilului său. Atunci însă cînd mama lui Dan a cerut cuvîntul, rugîndu-i s-o lase să le explice de la început ceea ce a determinat-o să apeleze la ajutorul lor, tinerii constructori au simțit dintr-o dată cu cită dragoste pentru Dan a făcut dînsa acest gest.

Sînt foarte emoționată pentru faptul că a trebuit să aduc la cunoștință organizației U.T.M. comportarea fiului meu. La început am încercat să îndrept eu singură lucrurile, dar n-am reușit. Nu mi-a venit deci ușor fiindcă nici o mamă nu dorește să participe la o adunare în care sînt judecate încercările fiului ei.

Multă vreme și dînsa a trăit acest sentiment, cînd a reușit însă să înțeleagă cu luciditate că nu are pe deplin dreptul să se ocupe de viața copilului și să-l judece.

Cînd am rămas singură, spunea dînsa, Dan nu avea nici doi ani. Poate am greșit, dar în dragostea mea de mamă am căutat să fac totul pentru el. De aproape 20 de ani lucrez la Filatura de bumbac și-n tot acest timp niciodată nu mi s-a reproșat că nu-mi fac datoria, ba dimpotrivă, tovarășii au avut mai totdeauna cuvînt de mulțumire la adresa mea. Mi-am făcut datoria pentru că am înțeles că de necesar este ca fiecare, la lucrurile de muncă să ne îndeplinim sarcinile pe care le avem, dar și gîndindu-ne mă la el, la Dan. Ce a înțeles el din toate strădaniile mele, ale tovarășilor din jur? Foarte puțin. Cît era elev și-a găsit niște prieteni care l-au învățat că e mai bine să fugă de la ore, să nu învețe. Foarte greu s-a descurcat la învățătură...

Mirarea tovarășilor lui Dan n-a putut fi oprită: tovarășii lor se arăta, lotuși, un băiat capabil, care ar putea învăța. Așa și este, a răspuns mama. Ceea ce-i lipsea erau nu posibilitățile, ci conștiința răspunderii pe care o are. De citeva ori a fugit de la școală pierzîndu-și vremea cu „prieteni” fără ocupație. Prietenii aceștia l-au învățat că omul trebuie să trăiască chipurile, cît mai „usor” — dacă ești băiat, „desplet”, „vînzî puțin și cumperi mult”. Cînd i-am dus la școala profesională l-am spus: iată,

Mestierul Sata Adalbert are mulți ani de meserie, e mai în vîrstă chiar și de cit părinții lui Dan. A trecut în viață prin multe greutăți în vremea cînd lucra la patroni. Abia în anii noștri el a putut să se bucure de condițiile de învățătură pe care și le dorea. Iată de ce, cunoscînd și trecutul, cunoscînd și prezentul, nu l-a lăsat inima să stea deoparte cînd a auzit că unul dintre tineri nu știe să prelucască ceea ce are azi la îndemînă. A venit să-l sîtuie-lască pe Dan, să-l îndemine să meargă pe calea pe care i-a arătat-o și mama sa, pe care l-o atată și colectivul...

Foto: N. STELIORIAN

Numeroși au fost cei care au luat cuvîntul la adunarea organizată de tinerii de la I.C.M. 3. S-au spus în discuție și multe cuvînte aspre, constructorii dovedindu-se hotărîți să nu tolereze nici chlulul, nici indisciplina în muncă. Toți cei care au vorbit au făcut-o însă cu multă grijă tovarășească, cu multă atenție pentru educarea lui Dan.

Să discutăm despre:

- TINEREȚE
- EDUCAȚIE
- RĂSPUNDERI

100 de răspunsuri la scrisoarea unei mame

Corăbii cu nituri de aur

aptele relatate de Paul Dan i-au impresionat pe toți participanții la adunare. Ele au trezit în fiecare dintre ei dorința firească de a-l ajuta pe linăru tovarăș să-și vadă greseliile, să se apuce de muncă.

Cu cuvîntul, ridicînd mîna cu un gest scoldăresc, învîțat cîine știe cînd, prin anii cînd era elev la „primară” un om care el însuși are copii mai mari decît Dan. Fața, obrajii îi erau vîrși de multor ani de lucru pe șantier: Gheorghe Stoican.

Mi-a rămas în minte părerea aceea a lui Dan despre meserie. „A vorbit și meșterul Sata Adalbert, cunoscut în tot șantierul pentru priceperea lui. — Uitați-vă la pîrul meu alb. Mă jenez să vă spun, dar eu n-am decît patru clase primare. Altă am putut învăța. Cine mă înșală pe mine pe vremuri la școală? Azi numai la mine în echipă 3 băieți sînt elevi la liceu. Le place meseria și fiindcă le place, nu vor să rămînă în urmă cu învățătura. Amin-tesc asta gîndindu-mă la Dan. Aflu despre el că, deși a venit pe șantier odată cu el, el a rămas la același nivel de pregătire ca și în anii cînd era încă la profesională. Pînă și eu, la vîrsta mea, m-am apucat să in-

construit, am construit cu toată dragostea...

Da, „navete” construite de el și de ceilalți tovarășii nu pleacă, nu călătoresc pe mări și oceane. Ele sînt înalte — zeci și zeci — cu balcoanele lor colorate de-alungul Bulevardului constructorilor, de pildă: sînt blocurile turn din Șoseaua Olteniței, din Mărășești, din Giulești... Peste tot el, constructorul, și-a lăsat o parte din arcul conștiinței, al dragostei lui pentru meserie în corăbiile acestuia cu sute de ferestre.

A vorbit și meșterul Sata Adalbert, cunoscut în tot șantierul pentru priceperea lui. — Uitați-vă la pîrul meu alb. Mă jenez să vă spun, dar eu n-am decît patru clase primare. Altă am putut învăța. Cine mă înșală pe mine pe vremuri la școală? Azi numai la mine în echipă 3 băieți sînt elevi la liceu. Le place meseria și fiindcă le place, nu vor să rămînă în urmă cu învățătura. Amin-tesc asta gîndindu-mă la Dan. Aflu despre el că, deși a venit pe șantier odată cu el, el a rămas la același nivel de pregătire ca și în anii cînd era încă la profesională. Pînă și eu, la vîrsta mea, m-am apucat să in-

Ce se întîmplă dacă n-are brutarul „chef” de muncă?

Aceasta este marea, inegalabilă putere pe care o au, asupra celui care greșește, adunările colective: oricînd „filozof” s-ar scoti în găsirea de justificări greseliile sale, în fața colectivului omul simte cum postamentele șu-

brede ale părerilor lui se topelesc lăsînd locul argumentelor majore aduse de zecile de tovarășii.

Întrebat cum explică faptul că n-a venit să lucreze pe șantier în altelea rînduri, Dan a răspuns cu „convingerea” omului care crede că deține maxima dreptate: — N-am avut plăcere... a zis el. Voiam să-mi găsesc o muncă în altă parte... Adică, gîndea el, ce dacă n-am avut chef să vin la lucru două luni și n-am venit, trebuie să fiu criticat? Ce-aveți cu plăcerile mele? — Totuși, tu ai avut un contract cu școala, i-a spus tînărul zidar Nicolae Turcu. Intrînd în școala profesională te-ai angajat să lucrezi pe șantier, fapt pentru care școala îți-a pus la dispoziție suma de peste 20.000 de lei, necesară pregătirii tale. Stîind că îți eliberează un carnet de calificare, șantierul se baza pe un om, pe un muncitor calificat.

— Eu mi-am problema și altfel, a adăugat meșterul Sata. Îndeplinirea dîndurilor depinde numai de... „plăcerea” ta, de dispoziția ta într-o zi sau alta? Depinde doar de năzurile tale? În meserie găsești și multe lucruri frumoase, dai uneori și de greutăți. Tu îți alegi numai partea bună? Vii la lucru numai primăvara, iar vara pleci la strand, fiindcă e cald afară? Argumente asemănătoare a adus și mecanicul Ion Alexandru:

— Aș vrea să-i amintesc lui Dan, cele 2000 de familii care așteptau în 1963 apartamentele promise de noi. Dacă toți, sau măcar o parte, am fi lucrat pozitiv aceluia „principiu” al plăcerii, dacă n-am fi venit la lucru — o zi sau mai multe — fiindcă n-am avut „chef” pen-

tru lucru cum ne-ar fi judecat pe noi oamenii? Dacă brutarul n-ar avea „bună dispoziție” ca să facă piine într-o zi, dacă șoferul autobuzului n-ar veni la lucru din același motiv... unde am ajunge? E o lege prea simplă, ca să nu poată fi înțeleasă, dar prea importantă pentru noi toți — ca să nu fie mereu amintită — necesitatea acestei elementare discipline în muncă!

„Eroul” a fost găsit în... pod

scrisoarea adusă de mama lui Dan a prilejuit și o susținută discuție asupra uneia din cele mai frumoase trăsături a tineretului — dorința de a realiza lucruri îndrăznețe, asupra spiritului eroic al tineriei generației.

Dan s-a crezut și el un „îndrăzneț”? S-ar părea că da! Nevrînd să asculte sfaturile mamei sale, la 29 martie anul trecut s-a hotărît să plece în... lume. Da, da! A lăsat și o scrisoare, scrisă pe un ton de erou medieval: „Dragă mamă, declara el în această scrisoare. Intrucît dumnea-ta îmi pretinzi să muncesc m-am hotărît: plec în lume! În străini am să mor!”

A dispărut, într-adevăr, de acasă cu valiza, cu lucrurile. Speriată, mama s-a dus la miliție, a anunțat, a fost căutat pe toate drumurile. Dar nu l-a găsit nimeni.

După trei zile, a fost descoperit în... pod. Se ascunsesse acolo de rușine.

„S-a ris copios cînd au fost povestite aceste fapte.

— Podul, frate Dane, îi spunea Iorgu Teodor, să-mi fie iertat, dar nu e un loc prea bun pentru eroi. Nu de altceva, dar ce poți face în pod? Cîmp larg de afirmare pentru eroism este șantierul. Vrei să cucerești înălțimile? O poți face. Vrei să devii un virtuos în meserie? Unde o poți face mai bine ca aici?

„S-au trezit a doua zi, tîrziu, către prînz, și au sărit ca arși: întîrzișeră de la lucru! Prietenii de ei, ore la rînd. E aproape de zor cînd incendiul e stîns și cînd pompierii, pătrunzînd în clădire, se împiedică de un trup pe care-l

Vedeți ce „stioși” sînt? Cînd s-a început adunarea, și Marin Paul Dan, ca și prietenul lui, Sergiu Iosifescu, credeau că discuția aceasta este un fel de joacă. Iată însă că atunci cînd au început să vorbească tovarășii lor, atunci cînd au început să analizeze „principiile” prietenilor lor, lucrurile nu le-au mai fost tot așa de indifferente. A li prieten cu cineva, au înțeles ei, nu este egal put și simplu cu a găsi pe cineva cu care să-ți „omori” timpul jucînd o partidă de table. Înseamnă să-ți ajuți pe prietenul tău să trăiască, să muncească și să se poarte în așa fel încît niciodată să nu-ți fie rușine de lapele sale.

O întrebare pentru comitetul U.T.M.

După aproape patru ore de discuții, de controverse (în care el s-a dovedit foarte încrezător la dovedit) Marin Paul Dan a început să-și explice lucrurile mai clar, așa cum pe albia unui riu, pe care venea mil, apele au început să se limpezească. El și-a făcut o autocritică severă, a povestit cu sinceritate gîndurile pe care ni le spusese nimănui, și și-a luat angajamente frumoase.

O întrebare se pune totuși: cum se face că atîta vreme nu am sesizat tovarășii lipsurile lui Marin Paul-Dan?

Pe bună dreptate în adunarea a fost criticată practica unor organizații U.T.M. din șantiere, care pornesc de la ideea că pe șantier „așa se întîmplă” — unii vin, unii pleacă, și sub acest pretext nu se interesează ce fac și nu se preocupă de educarea unor tineri.

Mama lui Dan a cerut din timp ajutorul organizației U.T.M., tovarășii au scotit în să suficient să-l „citeze” într-o dare de seamă. Formalismul acesta a făcut ca să nu se „exemplu” pe care Dan l-a primit din partea celor doi meșteri pe care i-a avut — Stere Virgil și Dumitru Constantin — ei înșiși certaiți cu disciplina, obișnuți cu bunăta și cu lucrările de proastă calitate.

— De ce aștia comitetul U.T.M. toate acestea abia acum, după trei ani? Întreba în adunarea tînărul Minecan Zaharia. De ce se află abia acum că echipa din care a făcut parte Dan pînă de cîrînd nu l-a putut ajuta să-și îndrepte greseliile, între membrii ei existînd o atitudine conciliatoare față de lipsuri?

— Eu nu cred că Dan nu se poate schimba, spunea în adunarea șeful de echipă Dumitru Albuică. Echipa mea, formată din tineri barnici, se angajează să-l primească pe Dan înfere noi și să-l facem un om de încredere. Noi vedem la el multe calități care pot fi dezvoltate și promitem că în scurt timp vom putea raporta ca Marin Paul Dan este unul dintre tinerii cei mai buni din șantier.

Cui au fost adresate aplauzele

Adunarea se terminase. Oamenii își spusese părerile și acum se ridicaseră să meargă spre casă. În momentul acela un fapt, deosebit de mărunț în aparență, le-a atras atenția: Marin Paul-Dan, băiatul despre care toate faptele vorbeau că n-o ascultă pe mamă, îi ținea acum mamei paltonul să se îmbrace.

Gest simplu, gest banal a-i zice. În gestul acesta tinerii au zărit însă raza aceea de lumină care, precis, va face apropierea dintre fiu și sfaturile mamei sale, dintre tînărul constructor și îndemturile primite de la cei mai în vîrstă. Pentru semnificația pe care o cuprindea acest gest, zecile de tineri s-au pornit deodată să aplauze...

EUGEN FLORESCU

zi, 19 ianuarie 1964. Elefterie Velicu, tînăr muncitor pe un șantier de construcții de la Craiova, împlinește 17 ani. Ii adresăm un călduros „La mulți ani!” și aici vom reveni în vîrstă cu trei șapte ani. (La 28 februarie împlinește 24 de ani).

Doi tineri obișnuți... Doi băieți îndrăgostiți de muncă, îndrăgostiți de sport, de dans, de muzică și de cinema. Doi băieți ca sute și miile...

Recomandăm acestor tînăruri o întîmplare care s-a petrecut nu de sute și miile...

Era în noaptea de 9 ianuarie. Tîrziu. Orașul dormea. Cei doi, țîrînd de cineva, întîrzișeră o vreme prin fața vitrinelor lu-

minate, apoi o luaseră agale spre casă. De odată, la un colț au văzut incendiu!

Sub ochii lor, o flăcără s-a înălțat către cer, fîșînd, în despletiri de scînteii și valuri de fum, de undeva, dintr-un punct nevă-

zuit, peste aglomerarea de acoperișuri a cartierului cufundat, sub zăpadă și soare.

S-au repezit într-acolo... Ardea un mic atelier de împlîrire, iar incendiul amenința să cuprîndă și casele dimprejur. Iată-i pe cei doi la un pas de flăcări. Primul se repezde Velicu, dar răsuflarea flăcărilor îl izbește în

plin obraz. Se clătîna. Își ferește ochii cu palma, orbit, și cu mina liberă încearcă să forțeze ușa clădirii. Ușa rezistă, e zăvoznică. Tîrîndul sparge geamul cu pumnul, se rănește, dar sare înainturi și începe să asvirte afară, pe geam,

cred neînșuflețit: e Velicu, leșinat, asfixiat de fum, cu hainele ude (jeturile de apă păturaseră prin acoperiș pînă aici), cu singele șiroindu-i pe niții. E salvat și primitește, ca și prietenul său, felicitările tuturor — scăpaseră de flăcări bunuri în valoarea de peste 150.000 lei.

Felicitare

obiecte, piese, unelte, smulce cu mina din flăcări. Se scurge o vreme, și iată, lupta conținește brusc, geamul cel spart rămîne tăcut, fără viață, ies numai valuri de fum, dar Velicu nu reapeare. Ce s-a întîmplat? Nimeni, în clipa aceea, nu poate răspunde. Gheorghiu, călărînd pe acoperiș ca să descopere izvorul incendiului, se

luptă și el, la rîndu-i, cu șerpîii de foc, iar o dată cu sosirea pompierilor continuă să lupte alături de ei, ore la rînd. E aproape de zor cînd incendiul e stîns și cînd pompierii, pătrunzînd în clădire, se împiedică de un trup pe care-l

...

...

...

...

...

Prietenie... pe bază de zaruri

În mod justificat, tinerii din adunarea s-au interesat cu cine este prieten Dan, unde umbli, ce face în timpul cit lipsește de la lucru. Cum se face că, atîta timp, prietenii cel mai apro-

INTELECTUALII SA TULUI SOCIALIST

(Urmare din pag. 1-a)

Inginerul Dămilă nu vrea să rămână dator Pecineagii. Dincolo de munca lui de conducere științifică și organizatorică, unde depune tot talentul său, inginerul duce activitatea obișnuită pe care o consideră firească. „Talent artistic deosebit nu am — obținut este el să spună — dar o modestă contribuție organizatorică tot pot să aduc”. Este un fapt: prezența cadrelor de conducere a G.A.C. la repetițiile tineretului din formațiile artistice e un stimul excelent pentru toți colectivității. Inginerul Dămilă a înțeles asta.

La 5 ani de zile de la scena povestită la început, primul secretar al regiunii de partid l-a întrebat într-o zi pe președintele gospodăriei:

— Dar tânărul acela, cu bagajele, mai este la Pecineaga?

— Este, tovarășe prim, cum să nu fie...

O meserie trebuie luată pieptis

Un romancier, un scenarist sau al creator cu cimp de desigurare epică ar găsi în viața doctoriilor Stela Roșca o jucăușă sursă de inspirație. Chiar și în relatarea extrem de sumară la care ne obligă spațiul tipografic se întrevăde bogăția remarcabilă de fapte biografice și se conturează un caracter puternic, înțeleg, trecut cu un înalt calificativ prin școala vieții.

Medicina este cea de a patra profesie dobândită succesiv de Stela Roșca, după ani îndelungați de muncă în industrie, ca muncitoare. Epoca dinainte de război l-a lăsat amintiri apăsătoare: o copilărie vitregită de bucurii, fuga dintr-un orielan unde și pinea reprezenta un lux, intrarea ca ucenică la Filatura Română de bumbac, la vârsta de 13 ani, apoi concedierile, perioadele de somaj alterând cu munca silvitoare. Curând după Elphare, lucră ca bobinațoare la Uzina „23 August”. Un accident grav, care era să coste viața, o sili-o la o spitalizare îndelungată. Atunci a cîntat cu palamă și a început să vizeze la știința și arta de a reda oamenilor sănătatea. Mai apoi, reintrînd în producție a fost urzitoare la Postăvaria Română. Intre timp își completa studiile și participa activ la viața obștească. Colectivul în care muncea, convingându-se de setea de învățură a tinerii frunțate în producție a trimis-o la Facultatea muncitorească. La absolvirea acesteia, în 1956, se prezenta cu succes la examenul de intrare la medicină. În timpul studiilor, au început să intereseze „exercițiile științifice legate de protecția muncii. Făcea practica într-un loc bine cunoscut ei — Uzinele „23 August”. În secțiile unde lucra cauciorilor dogoresc chirurgia oamenilor, la turnătorii, la tratamentele termice, studia reacția organismului la temperaturi ridicate. Una din lucrările ei a fost premiata la sesiunea științifică studențească. Protecția muncii — o specializare nobilă, însemnată, de mare perspectivă — o atrăgea și, săliuții și de profesori, se gîndea tot mai mult să se dedice.

Dar cu toate acestea, în 1961, cînd după îndelungatele eforturi a obținut diploma de medic, a cerut ca loc de muncă unul din saatele Deltei și a fost repartizată să lucreze în comuna C. A. Rosetti. E un loc extrem de izolat, undeva în împărăția stufurilor, apelor și nisipurii, între brațele Chilia și Sulina. Venea să lucreze așadar în locuri departate și necunoscute, într-o circumscripție sanitară către care numai lîrul teleonic, unde la radioului și zborurile avioanelor întind punți subțiri, irigabile, în cea mai mare parte a anului. Știa că vine la greu. Dar a fost și este de părere din proprie experiență că „o meserie, oricare ar fi, trebuie luată pieptis, să începi cu greu”. A venit în „C. A. Rosetti”, unde și-a luat munca în primire.

Cîndva, la începuturile istoriei acestei circumscripții, muncise acolo un medic care lăsase o frumoasă amintire. Stela Roșca ar fi vrut să merite ca și despre ea să vorbească oamenii în termenii tot atât de buni, ștergînd impresiile luate de medici veniți să petreacă în Delta cite o jumătate de sezon de vinătoare, pescuit, canotaj sau natalie... Decamdată, pescarii o priveau cu rezervă, erau destui care nici nu o salutau în primele zile — vroiau să se convingă de semne că au de a face cu un om vrednic de respect. La o săptămînă după venire, seara, după orele de program, a venit la doctoriță tatăl unui copil care urma să se nască în noaptea aceea. A rugat-o să-l urmeze la Letea, căci se anunța o naștere grea. S-a dus, copilul a venit pe lume la ora 3, dar pînă la ora 6 dimineața doctorița a trebuit să lupte pentru salvarea vieții mamei. Acesta era într-o situație cînd „dădea mina cu moartea”; fusese mai multe femei care pieriseră din pricina unor complicații similare cu aceea pe care o avea ea. Pînă la urmă, știința a reușit. Fetitei nou născute părinții i-au pus numele Steluța, în cinstea doctoriței pe care, din ziua aceea, au început să-o prețuiască moldovenii, lipovenii, rușii și bulgarii din cele patru saate ale circumscripției sanitare.

Primul succes l-a sporit curajul. S-a

străduit să amenajeze cît mai bine o casă de nașteri. A trebuit să lupte cu numeroase obiceiuri vechi, tradiții înapoiate, cu urmări dăunătoare. Natalitatea a crescut simțitor de cînd doctorița a venit în comună. La o populație de 3000 locuitori erau 39 nou-născuți în 1961, numărul a crescut la 46 în anul următor, și a ajuns la 53 nou-născuți în 1963. Femeile colectivizatorilor vin să nască asistate de medicală, ceea care parcă nu dă niciodată semne de osteneală, și le ascultă todeauna cu atenție și lupă îndrîjit pentru viața pruncilor lor, chiar cînd părinții înșiși, resemnați, renunță (în condiții excepționale a reușit să facă viabil un copil care la naștere a avut 1250 grame...). În practica medicală a Stelei Roșca s-a ivit o pasiune nouă — obstetrica. Și cînd vorbește de sentimentul care-l stăpînește pe obstetrician auzind primul strigăt, prima sursă de durere la unii om, — se aprind lumini de fericire în ochii albaștri, senini dar grași de obicei.

Stîrbind cu perseverență maladiile infecto-contagioase curente în Delta, era firesc să-l vedem pe medic reunit în persoana sa și pe organizator. A dat dispoziția ca liniștile să fie acoperite și cu gălețele fixate; dar nu era de ajuns. Fînții noi, întocmite după rigurose protecții sănătății, au fost așezate la indicațiile și săliuțele ei.

Pentru acești oameni, medicul nu-și precupește timpul: consultă cărți în problemele care-l interesează; pește ape, de la Sulina, de la un fost coleg de uzină și facultate, obține telefonic datele suplimentare; cunoste cum s-ar zice „pe di-nalată” fișa medicală la 80 la sută din locuitorii circumscripției sanitare; conduce colectivul gazetei de perete (menționată la concursul pe raion) și se achită de alte îndatoriri obștești; le explică tuturor, cu răbdare, nu numai cum să lupte pentru sănătatea organismului, ci și cum să dea întregii lor existențe un climat demn de timpul nostru. Pentru acești oameni care i-au devenit sultește apropiată.

Este explicabil că printre ei s-a aflat și unul care i-a devenit tovarăș de viață. Celor care se arată uluiți că o absolventă a Facultății de medicină s-a putut căsători cu un colectivist, contabil la gospodăria colectivă, Stela Roșca le răspunde în felul ei echilibrat, cu liniștea și siguranța interioară care-i sînt proprii:

— Da, și? Eu am plecat tot de la 4 clase primare! Important e să nu bați pasul pe loc. M-a atras spre el, înainte de orice, dorința lui nemărginită de a cunoaște și a învăța, într-un tot asemănător care a mea. Diferențele de „nivel”? Nu sînt date o dată pentru todeauna, cînd există sprijin reciproc, și înțelegere a perspectivei, și pasiune în muncă. Acum avem doi ani de căsătorie în urma noastră, iar și doi ani de învățură. Noi doi vom merge împreună mai departe mină în mină, el pe treptele școlii, eu la specializare... Mă va ajunge și mă va și întrece, sînt sigură; de pe acum citește mai mult decît mine, cu un simț de discernămint care nu dă greș...

Dar despre doctorița Stela Roșca s-ar putea scrie mult, ba chiar neindoielnic că se va și scrie. Cum să sintetizezi însă într-un singur cuvînt tot acest drum, împlinit cu fiecare etapă nouă și iarăși prelungește ascendenți, mereu ascendenți? Tot viața ei ne oferă cheia acestei probleme: Jemeia aceasta care respiră abnegație și modestie, forță și bunătate, hărăzire și dedicare, energie și calm, este, în sensul deplin, major și fierbinie al cuvîntului, un om comunist.

Intr-un text de telegramă

Toți cei prezenți la masa rotundă a „Științei tineretului” erau intelectuali cu cel puțin doi-trei ani dechime în cîmpul muncii. Chiar toți? Nu, există și o excepție. N-au trecut decît citeva luni de cînd tovarășa Ioana Vasile a devenit profesoară. Și tocmai despre impresiile și

experiența primelor luni a fost rugată să vorbească această tînără profesoară din promoția anului 1963. Iată-le.

Nu trăise niciodată la țară; a pleca din București i se pîrea o teribilă aventură, un salt în necunoscut. Dar, pusă în balanță cu visul ei dintotdeauna — munca la catedră — neînștiea provocată de necunoaștere nu trăgea mai greu. La repartizare, după absolvirea Facultății de biologie, și-a ales comuna Cobadin. Ade-vărul este că nemele nu-i spunea nimic. Cu două săptămîni înainte de începerea cursurilor, s-a dus să vadă „despre ce e vorba”. Ce clase va avea, în ce colectiv de cadre didactice va munci, cum arată Cobadinul... Cum ar zice cineastii, un fel de prospecție. Timidă, a pătruns în școală. A rămas uimită vîzînd cu cită sinceră bucurie era primită de toți, încă înainte de a putea să demonstreze vreun merit. Prietenește, cu simpatie și căldură, au ajutat-o să se instaleze. Găsitrea gazdei, procurarea combustibilului, cantina, sumedenia de treburi gospodărești le-a rezolvat călăuzită de oameni inimoși, între care din prima clipă s-a simțit bine. Înăfășurarea comunei a atras-o. La începutul școlii, cînd s-a întors cu bagajele definitive, venea cu inima ușoară.

Ar vrea să aibă har literar ca să evocă primele zile de școală; dar e profesoară de științe naturale... A luat munca în serios din prima zi. Învățase la practica pedagogică că secretul însușirii unei lecții este să fie bine înțeleasă în clasă, deci explicată temeinic, cu material didactic. Manualul ca manualul, dar pregătindu-și lecția, consultă todeauna notițele de la facultate, conspicează cărți. Trebuie să capteze atenția clasei. Se pare că reușește. Profesorii cu experiență, colegii ei, au ajutat-o să facă planificarea materiei pe o trimestru. Acomodarea s-a făcut ușor. Catalogul nu tremură nici măcar imperceptibil sub brațul tinerii profesoare.

Copiii din clasa a VI-a, cu sensibilitatea lor ca o celulă fotoelectrică, au știut numaidecît că noua dirigintă le va fi apropiată. Ea, care scrutează chipurile lor ca să se convingă că n-a lăsat nici o problemă neînțeleasă din lecție, vine să-i cunoască bine pe toți acești viitori oameni. Asta vor și ei, un om mare care să-i asculte. Și cînd o văd venind spre școală, îi ateară în întîmpinare, poses-tîndu-i toate micile istorii ce îi preocupă.

Din brigada științifică face parte, și rește, și profesora de științe naturale Ioana Vasile. Cobadinenii și colectivității din comuna învecinate au aflat, prin mijlocirea ei, multe probleme din domeniul biologiei, geologiei, botanicii etc. Iar noua propagandistă la învățămîntul politic U.T.M. al celor din clasa a VIII-a, to: Ioana Vasile, se străduiește să se achite bine și de această îndatorire față de propria tineret.

În citeva luni, satul i-a cerut, așa dar, mult, dar i-a și dat mult: demnitatea omului care trăiește pe picioarele lui, un colectiv de prieteni buni, satisfacția de a vedea rezultatele primelor eforturi. Satul de undeva din Dobrogea, un punct oarecare pe hartă, a devenit viu și cald pentru ea.

Cineva a întrebat-o pe Ioana Vasile: — Dacă ar fi să trimiți o telegramă în care să sintetizezi tot, ce ai scrie? — A răspuns fără ezitare: — „Aș fi fericită dacă aș ști că toți colegii cu care acum citeva luni am terminat facultatea sînt tot atât de mulțumii și ca mine.”

Voi, nenumărații colegi de promoție ai Ioanei, cum v-ați împărtășit impresiile acumulate în aceste citeva luni — cele dintîi — în mijlocul celor între care, și pentru care muncii?

(Va urma)

De curînd la clubul C.F.R. din Timișoara s-a deschis o expoziție a fotografilor amatori. Aici sînt expuse peste 70 de lucrări ale tinerilor muncitori celerități. Expoziția se bucură de o largă apreciere.

Foto: O. PLECAN

A apărut revista „Știința solului”

A apărut revista „Știința solului” editată de Consiliul Superior al Agriculturii și Societatea națională română pentru știința solului. Noua publicație își propune să informeze specialiștii despre rezultatele cercetărilor științifice privind știința solului, cu privire la noutățile apărute pe plan mondial în acest domeniu, promovează lupta de opinii în problemele de specialitate, dă îndrumări practice în direcțiile majore solicitate de dezvoltarea agriculturii și silviculturii.

Revista publică lucrările originale: Acumularea sărurilor în jurul lacurilor Razelm-Sinoe-Babadag; Solurile der-nopodzoale, cultivate și necultivate din platforma Cotmeana; Modificarea bilanțului hidrologic al solului prin irigații; Apele freactice din cîmpia Tisei; Folosirea deșeurilor industriale ca calciu pentru ameliorarea solurilor podzolice și alte studii, iar la rubrica referate: cercetarea proprietăților mecanice ale solului în scopuri agricole.

(Agerpres)

Peste 12 milioane volume existente în bibliotecile școlare

În procesul instructiv-educativ din școlile de cultură generală, pedagogice, profesionale și tehnice, o contribuție prețioasă o aduc bibliotecile școlare, care posedă în prezent mai mult de 12 milioane volume de literatură beletristică și științifică.

Pentru îndrumarea metodică a bibliotecarilor din școli, în Capitală și în diferite centre regionale au fost înființate în anul 1963 bibliotecă-model, care au devenit treptat centrele unor interesante și frecvente schimburi de experiență.

(Agerpres)

INTERVIUL NOSTRU

Cu baritonul „Scalei” Aldo Protti despre:

- Măiestria cîntăreților romîni
- Itinerarii artistice mondiale
- Dragostea romînilor pentru muzică
- Repertoriul „Scalei”...

— Accastă atracție spre creația lui Verdi este istorică?

— Și de mult istorică. De la debut am cîntat în 36 de opere. O dată cu trecerea anilor am redimensionat, să zic așa, repertoriul. Apar astăzi curent în 10—11

— Și în acest interval ce uneste două îndepărtate coordonate geografice, ai cîntat pe tot globul?

— Încă nu, dar sper. După un prim debut în străinătate (Amsterdam în 1950 — în „Aida”), am cîntat pe scene din S.U.A., Mexic, Cuba, America de Sud, în multe din țările Europei, în Japonia.

— Ziarile ne aduc mereu vestea unei participări permanente la o serie de spectacole din Viena.

— Viena aș putea-o numi o a doua mea patrie muzicală. Conform unor colaborări stabilite între „Staatsopera” și „Scala” petrec într-adevăr citeva luni din an la Viena.

— În aceste lungi itinerarii artistice ai cîntat desigur sub bagheta unor renumiți dirijori?

— În primul rînd a unor remarcabili artiști italieni: Serafin, Capuana, Garezzoni, Molinari, Pradelli, Santini și a unor renumiți șefi de orchestră străini printre care strălucite desigur numele lui Herbert von Karajan.

— Nu mi-ai vorbit deloc de „Scala”. Cînd ai debutat prima oară pe această „temută” scenă?

— În 1950 — în „Aida”.

— Ay dori și citeva amănunte despre stagiunea actuală a „Scalei”?

— „Scala” continuă să promoveze unele din cele mai remarcabile creații lirice ale lumii. Un loc aparte îl ocupă în această stagiune Don Carlos, Bărbierul, Cavaleria rustică.

— Și nume de cîntăreți noi?

— Pe scena „Scalei” se perindă luna de luna unii dintre cei mai mari soliști ai vremurilor noastre. Printre cei mai tineri cîntăreți ai anului numele mezosopranei Fiorenza Cossolito și a sopranei Renato Scotti care a debutat de altfel acum 5 ani alături de mine într-un spectacol vienez.

— Pe scena „Scalei” a apărut zilele acestea și minunatul cîntăreț român — Nicolae Herlea. M-a bucurat mult succesul obținut de el în Don Carlos, intruchipînd cu certitudine figura a marchizului de Posa.

— O ultimă întrebare. Ai vizitat ieri dimineață Institutul de folclor. Cu ce impresii ai rămas?

— Încântătoare. Interesant mi se pare faptul că muzica populară românească mi-a amintit unora folclorul nostru sardian.

— Imi amintesc acum o minunată coincidență. Exact după 25 ani din seara debutului (acum trei luni) am cîntat același rol pe scena operi din Tokio.

IOSIF SAVA

cită și azi la fel de colestăre în emoția pe care o degajă. Oprindu-se asupra vieții acestui duce de Gloucester, dramaturgul investeste chipul său fizic și moral cu atribuțiile monstruoasă. Viitorul rege Richard al III-lea e schiop și cocoșat, zîmbetului său e al fiarel gata să se repedă și să sîșie, inteligența e un stîrbăc și pusă în slujba periferiei și intrinșic diabolice; acest om urăste tot și pe toți, nu se dă înlăturat de la nimic, e crud și singeros și cinic, nu recunoaște nici o lege și nici un sentiment, nici o pasiune în afară de aceea, singura, care l-ar face fericit și pentru care își justifică existența de crime abominabile: pasiunea de a fi rege.

Dar ducele de Gloucester nu e un alienat patologic, ci social, e produsul cel mai reprezentativ al lumii din care l-a desprins dramaturgul. Astfel, e vorba de un proces care se face unei epoci istorice întregi, dar și a unui proces psihologic și de conștiință.

Regizorul Ion Șahighian are dreptate cînd, într-un scurt expozu al concepției sale regizoriale, scrie: „Shakespeare

O scenă din piesa „Richard al III-lea” de W. Shakespeare, noua premieră a Teatrului „C. I. Nottara” din Capitală.

Foto: AGERPRES

„Richard al III-lea”

de W. Shakespeare pe scena Teatrului „C. I. Nottara”

„Anul Shakespeare” — debutată pe scenele noastre cu un spectacol „Richard al III-lea” merită să stăruie îndelung în amintirea pentru creația întru totul remarcabilă a maestrului George Vrăca.

După 30 de ani de reprezentarea în România a celebrului tragediei, în vremea aceea cu Ion Manolescu și George Ciprian, sub egida Teatrului Național, această din urmă și nouă montare își datorește întregulul principal și regizorului, locul de cîntare pe care cu siguranță îl va ocupa între succesele prestigioase ale artei teatrale din țara noastră.

Scrisă în urmă cu 372 de ani, tragedia shakespeariană își justifică astăzi viabilitatea prin uimitorul și poate unicul

dar al acestui geniu inegalabil de a fi universal și, mai bine de trei secole la rînd, profund contemporan, cu generații după generații: de fiecare dată, în fiecare veac, și decențiu, și în fiecare țară de la răspîndirea opereii sale în lume, spectatori de pretutindeni ca și

ce,uciderea vrednică de milă a nepoșilor săi, uzurparea tiranică și întreaga uzurparea a detestabilei vite și a celei mai meritate morți”. Sint cuprinse în ea, cu un acut simț al obiectivității istorice, evenimentele petrecute în Anglia aflată pradă pustiitorului răz-

bol al celor două roze. În sfîrșitul acestui război în care de 30 de ani, cele două case regale, de York și Lancaster, deși aparțin uneia și aceleiași dinastii, se străduiesc, cu o cumplită înfrunsare, să se distrugă una pe alta, în numele dreptului la tron și coroană, la care rîvnesc deopotrivă.

E, poate, în istorie, una din

paginile cele mai simbolice pentru nesfîrșitul și singerosul drum de crime cutremurătoare care a dus întreaga epocă feudală spre treptele tronului și ale puterii.

Descriindu-l, așadar, pe ducele de Gloucester, înfășînd drumul său spre coroana pe care avea să-o piardă foarte curînd, în bătaia de la Bosworth, marele dramaturg oglindește, cu fidelitate, de fapt, contradicțiile epocii feudale, în etapa ei ultimă.

Și cu toate acestea, spectrul de azi al tragediei shakespeariene se va recunoaște la fel de adînc copleșit de emoție ca și acela care primu, a asistat la reprezentarea ei, în urmă cu sute de ani.

Evident, capacitatea de recepție și interpretare a spectrului contemporan e superioară, dar forța, uimitoarea forță a maestrului Will se exer-

CRONICA DRAMATICĂ

Ședința de lucru a secției de horti-viticultură a Consiliului Superior al Agriculturii

Vineri și sîmbătă a avut loc ședința de lucru a secției de horti-viticultură a Consiliului Superior al Agriculturii. Membrii secției și invitații — colectiviști, brigadiieri, președinți și ingineri din gospodării colective și gospodării de stat, oameni de știință, cadre didactice din învățămîntul agricol superior și mediu au dezbătut rezultatele obținute în anul trecut în producția legumicolă și măsurile luate sau în curs de desfășurare, în scopul obținerii în acest an a unor recolte sportive de calitate, pentru aprovizionarea populației în tot timpul anului și într-un sortiment cit mai variat.

Participanții au subliniat că anul acesta există toate condițiile ca producția legumicolă să cunoască un puternic avînt, asigurîndu-se aprovizionarea populației cu legume proaspete în tot cursul anului. Cu sprijinul statului, baza materială a acestui important sector de producție agricolă s-a dezvoltat mult, au fost asigurate semințe din soiuri și hibrizi productivi și au fost organizate puternice baze le-gumicole în jurul orașelor, marilor centre muncitorești și a fabricilor de conserve.

La ședință, care a constituit un bogat schimb de experiență, s-a subliniat că prin folo-

(Agerpres)

DE PEȘTE NOTARE

„Arbeiter Zeitung“ despre viitoarea hidrocentrală de la Porțile de Fier

VIENA 18 (Agerpres). — Sub titlul „Tehnică va zăvoi Porțile de Fier, cea de-a doua mare hidrocentrală din Europa va înălța o piedică în calea navigației și va produce uriașe cantități de energie“, ziarul „Arbeiter Zeitung“ publică un articol semnat de Paul Uocisic despre construcția și însemnătatea viitoarei hidrocentrală.

Subliniind că după hidrocentrala de pe Volga, această construcție va fi a doua din Europa, prin proporțiile ei ziarul menționează că ea va produce anual 10,7 miliarde kWh. Potrivit acordurilor încheiate, subliniază ziarul, până în prezent între România și Iugoslavia, care vor prelua în părți egale cheltuielile pentru construirea uzinei, energia urmează, de asemenea, să revină în părți egale celor două țări.

Pe acest loc urmează să fie creat barajul, care va avea o lungime de 1200 metri și o înălțime de 54 metri. În spațiile barajului se va forma un mare lac de acumulare ce se va întinde până la vărsarea Tisei în Dunăre, la nord de Belgrad.

Articolul scoale în evidență faptul că noul sistem de navigație va permite vaselor de până la 5000 de tone să vină până în portul Belgrad, ceea ce va duce la înflorirea considerabilă a transporturilor pe Dunăre. De asemenea, trecerea unui convol de vase, prin Porțile de Fier, care în prezent durează circa 100 ore, va fi scurtată considerabil.

Fofoasele acestui mare proiect, spune autorul articolului, justifică cheltuielile considerabile care le implică pentru cele două țări constructoare, România și Iugoslavia. După ce există posibilitățile existente pentru amenajarea pe Dunăre și a altor obiective hidroenergetice, în articol se spune: „Specialiștii tuturor țărilor sunt unanimi de părere că o dezvoltare integrală a tuturor treptelor energetice pe Dunăre ar aduce nu numai avantaje în domeniul energetic, ci și o mai bună stăpânire a navigației. Hidrocentrala de la Porțile de Fier este o contribuție importantă, dacă nu chiar cea mai importantă pentru folosirea forțelor hidraulice ale Dunării“.

Prezențe rominești

CAIRO. — Formația folclorică din R.P. Română care participă la primul Festival folcloric din R.A.U., a susținut al doilea spectacol în orașul Assiut.

Spectacolul a fost aplaudat cu mult entuziasm de cei 2500 de spectatori. La cererea publicului, mai multe numere din spectacol au fost repetate.

Președintele Consiliului Municipal al orașului Assiut, a exprimat mulțumiri formației folclorice romine pentru frumosul spectacol prezentat. El a subliniat că vizita formației folclorice romine la Assiut va contribui la întărirea relațiilor prietenești dintre R.P. Română și R.A.U.

RIO DE JANEIRO — Acad. Iorgu Iordan, vicepreședinte al Academiei R. P. Romine, care se află în Brazilia a avut înfățișări cu președinții și membri ai Academiei de filologie și Academiei de litere, cu rectorul Universității braziliene din Rio de Janeiro. La sedința solemnă, de la Academia de li-

tere din Rio de Janeiro, președintele Academiei, Austregislo Athayde și secretarul Academiei, Aurelio Buarque de Hollanda au prezentat membrilor Academiei activitatea științifică, socială și în domeniul învățământului a acad. Iorgu Iordan. Acad. Iorgu Iordan a vizitat și Universitatea din capitala Braziliei și Universitatea din Goiania, unde a avut convorbiri cu conducătorii și profesorii acestor universități.

PEKIN 18 — Corespondentul Agerpres E. Soran, transmite: Insăreținut cu afaceri ad-interim a R.F. Romine la Pekin, Agop Bezerian, a organizat în saloanele ambasadei un spectacol de gală cu filmul „Cercul n-are grații“. Au participat funcționari superiori din Comitetul pentru relații culturale și străinătate din Ministerul Culturii și Ministerul Afacerilor Externe, cunoscuți oameni de artă și cultură, reprezentanți ai presei și radioului. Filmul s-a bucurat de succes.

Evenimentele din Panama

WASHINGTON 18 (Agerpres). — În seara zilei de 17 ianuarie, Departamentul de Stat al S.U.A. a anunțat că guvernul panamez a adus la cunoștința guvernului american că își va retrage tot personalul său diplomatic de la Washington, urmând ca guvernul costarican să reprezinte interesele sale în Statele Unite.

Guvernul panamez a cerut de asemenea, guvernului S.U.A. să-și retragă personalul său diplomatic din Panama în cel mai scurt timp posibil. Ca urmare, personalul ambasadei S.U.A. a primit instrucțiuni să plece în zona Canalului Panama, de unde și fi evacuat în Statele Unite. Consutul S.U.A. din Panama va continua să funcționeze. Un număr de 500 de cetățeni americani care locuiau în Panama și zona canalului au și fost evacuați și au sosit la baza aeriană din Charleston, Carolina de sud. Unitățile militare de aviație au stabilit un pod aerian pentru a transporta pe cetățenii americani din Panama în Statele Unite.

La Washington a avut loc la 17 ianuarie o sedință a Consiliului O.S.A. pentru a asculta raportul Comisiei interamericane a păcii asupra activității desfășurate în Panama. Înainte de sedință, Enrique Tejera Paris (Venezuela), președintele comisiei interamericane, a declarat ziaristilor că misiunea comisiei a fost îndeplinită „în mod satisfăcător“. Sarcina ei a constat exclusiv în a veghea să nu se producă noi incidente în zona canalului între americani și panamezi.

Oiensivă împotriva iumatuții

În urma avertismentelor unor foruri de specialitate din S.U.A. privind influența nocivă a fumatuții, mai mulți senatori americani au propus adoptarea unor proiecte-legi care să ducă la limitarea fumatuții. S-a propus, astfel, un proiect de lege care să permită reglementarea reclamelor de țigări și unul referitor la activitatea Serviciului de sănătate publică, care ar urma să-și intensifice cercetările asupra urmărilor fumatuții și să inițieze o campanie de educare a publicului în această direcție.

Apartament tapisat cu... timbre

Anna Gillen, care colecționează timbre din 1935, și-a tapisat apartamentul al cărui proprietar este, cu timbre, iar acum așteaptă să-l vândă, eventual, unui colecționar pasionat doritor să aibă pereții acoperiți cu un tapet atât de original.

Conferința de la Londra în problema Ciprului

LONDRA 18 (Agerpres). — Agențiile de presă relatează că activitatea diplomatică de la Londra în problema Ciprului a fost transferată simbolic la reședința primului ministru britanic, Douglas Home, de la Chequers. La aceste discuții, din partea Angliei participă Duncan Sandys, ministrul de stat pentru problemele Commonwealthului, lordul Carrington și înaltul comisar britanic în Cipru, Arthur Clark. Delegațiile celor două comunități din Cipru care vor fi primite separat în cursul zilelor de simbătă și duminică, sînt conduse respectiv de Rauf Denktaş, din partea cipriotilor turci și de Glafkos Cleridas reprezentantul cipriotilor greci. Referindu-se la discuțiile avute până acum la Londra asupra problemei Ciprului, agenția France Presse relatează că atât cipriotii greci cât și cei turci continuă să rămână pe pozițiile lor. Într-o declarație făcută vineri, unul corespondent al presei grecești, ministrul afacerilor externe al Turciei, Erkin, a subliniat că actualele dezbateri de la Londra „nu sînt dificile, ci foarte dificile“.

La 18 ianuarie, Jose Rolz Bennett șeful adjunct al cabinetului secretarului general al O.N.U., care a avut la Londra întrevieruri cu participanții la conferința privind Ciprul, a sosit la Nicosia.

Cu săniușele pe un derdeluș berlinez

Vizita lui Palmiro Togliatti în Iugoslavia

BELGRAD 18 (Agerpres). — După cum anunță agenția Tanjug, în cadrul vizitei sale în Iugoslavia, Palmiro Togliatti, secretar general al P.C.I., a făcut o declarație revistei iugoslave „Kommunist“.

Referindu-se la cele două vizite anterioare ale sale în această țară el a arătat că „ați prima cit și cea de-a doua vizită au avut ca scop să realizeze între partidul nostru și comunitățile iugoslave nu numai relații de cunoaștere și înțelegere reciprocă, ci și de prietenie.“

Toți simțim că întreaga lume se află la începutul unei noi perioade de dezvoltare a relațiilor între popoare și state — a spus în continuare Palmiro Togliatti. Lupta pentru destinderea încordărilor și crearea unei perspective pentru o pace trinită și stabilă pentru toți a obținut unele rezultate însemnate. Trebuie însă mers mai departe. Pentru reușită, este necesară o colaborare reciprocă a tuturor forțelor iugoslave de pace în realizarea

— după posibilități — a unor programe comune, în elaborarea unor noi scopuri și în muncă pentru îndeplinirea lor. În acest sens considerăm că necesară contribuția pe care o poate da unitatea tuturor forțelor comuniste, indiferent de condițiile în care activează, indiferent de sarcinile lor naționale directe și de forțele lor.

Actuala noastră călătorie în Iugoslavia tinde spre acest scop. Considerăm că aceasta este nu numai în interesul celor două țări, ci și în interesul celor două popoare, al celor două state.

Referindu-se la relațiile noastre cu Cuba, vorbitorul a arătat: „În timpul Cuba lupta pentru libertate și independență, inimile noastre erau alături de poporul cuban“. Apoi a arătat că „înțelegerea cu guvernul S.U.A. este în vigoare și astăzi, și a-ta timp cât înțelegerea este respectată, noi ne ținem promisiunea. Cred că partea cubanească va da dovadă de suficient bun simț pentru a-și da seama la ce ar duce încălcarea înțelegerii“.

Vizita lui Fidel Castro în U.R.S.S.

MOSCOVA 18 (Agerpres). TASS transmite: Fidel Castro, prim-secretar al Conducerei naționale a Partidului Unit al Revoluției Socialiste, președintele Căbei și personalitățile cubane care îl însoțesc în vizita în Uniunea Sovietică și N. S. Hrușciov, prim-secretar al C.C. al P.C.U.S., președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., au vizitat vineri întreprinderi industriale din orașul Kalinin (R.S.F.S.R.).

La Combinatul de lină pieptănată a avut loc un miting la care au rostit cuvântări Fidel Castro și N. S. Hrușciov.

Luind cuvîntul, Fidel Castro a spus, printre altele, că revoluția socialistă care are loc în Cuba a devenit cu puțină timp datorită faptului că „mai întâi a avut loc revoluția socialistă din Octombrie“.

„Știu, a arătat vorbitorul în continuare, că sentimentele, inimile și dragostea noastră se află alături de revoluția noastră“.

După ce a relevat prietenia de neclintit între Uniunea Sovietică și Cuba, Fidel Castro a scos în evidență impresia profundă produsă asupra lui de vizita făcută la Combinatul textil din Kalinin, ascuțind la acest miting cuvîntările sincere ale unor muncitori și ale conducătorilor combinatului, a spus Castro, „m-am gândit la Uniunea Sovietică, la marea istorie a Uniunii Sovietice, a poporului ei, a partidului ei comunist. M-am gândit la lupta poporului sovietic, la munca lui plină de abnegație, la victoriile excepționale dobîndite de el. Tot ceea ce vezi astăzi în Uniunea Sovietică confirmă încrederea lui Lenin în partidul, în poporul său“.

În cuvîntul său, N. S. Hrușciov, referindu-se la ritmul de creștere a economiei Uniunii Sovietice, a menționat faptul că planul lemnist de construire a unor centrale electrice cu o putere totală instalată de 1,5 milioane kilowați era prevăzută pe 15 ani. Acest plan a fost depășit în 11 ani, iar în prezent, numai în cursul anului 1963, în U.R.S.S. s-au construit centrale electrice cu o putere totală instalată de mai bine de 10 milioane kW. „Iată cu ce pași înalțăm“, a spus el.

Referindu-se la relațiile dintre U.R.S.S. și Cuba, vorbitorul a arătat: „În timpul Cuba lupta pentru libertate și independență, inimile noastre erau alături de poporul cuban“. Apoi a arătat că „înțelegerea cu guvernul S.U.A. este în vigoare și astăzi, și a-ta timp cât înțelegerea este respectată, noi ne ținem promisiunea. Cred că partea cubanească va da dovadă de suficient bun simț pentru a-și da seama la ce ar duce încălcarea înțelegerii“.

N. S. Hrușciov a spus că tocmai astăzi a citit informația unor oameni de știință sovietici cu privire la experimentarea unei noi rețete, pe care a apreciat-o drept remarcabilă. „Cu toate că, totuși, răcheta nu te poți sătura cu ea, cu rachete ne apărăm. Dar pentru a dezvolta, a consolida viața societății, trebuie muncit, trebuie create valori materiale“.

În continuare, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a spus: „U.R.S.S. a arătat totdeauna și declară din nou că toate popoarele care luptă pentru libertatea lor pot conta pe simpatia poporului nostru. Popoarele care s-au ridicat cu arma în mîna la lupta împotriva dușmanilor lor știu că le vom acordă ajutor pentru a repurtă victorii“.

El a ridicat în discuție unele cercuri reacționare, porțiv cărora evenimentele din Panama ar fi o operă a lui Fidel Castro. „Aceste evenimente sînt un rezultat al politicii de jaf, dusă de imperialiștii în Panama“, a spus el, apreciind drept legitimă dorința panamezilor de a se elibera de sub jugul imperialismului. „Salutăm lupta poporului cuban pentru lichidarea bazei militare americane de la Guantanamo, a subliniat vorbitorul. Pămintul din Guantanamo este un pămint cuban și el trebuie să aparțină Cubei“.

N. S. Hrușciov a declarat că oamenii sovietici se bucură de succesele prietenilor cubani. „Sîntem convinși, a arătat el în încheiere, că poporul cuban va repurtă în domeniul dezvoltării economice aceleași victorii pe care le-au repurtat poporul sovietic și popoarele celorlalte țări socialiste“.

După înfățișarea cu oamenii muncii din orașul Kalinin, Nikita Hrușciov, Fidel Castro și persoanele care îl însoțesc s-au înnoptat la reședința din împrejurimile Moscovei unde sînt găzduiți oaspeții cubani.

La 18 ianuarie au continuat discuțiile între Fidel Castro și N. S. Hrușciov pe probleme care interesează ambele țări. La convorbiri au luat parte Leonid Brejnev, Alexei Kosighin, Anastas Mikhoian, Nicolai Podgornii, ministrul apărării al U.R.S.S., mareșalul Uniunii Sovietice, R. Malinovski, prim-locuitorul său, mareșalul Uniunii Sovietice, A. Grečko și de asemenea, ambasadorul U.R.S.S. în Cuba, Alexandre Alexeev. Convorbirile s-au desfășurat într-o atmosferă cordială.

Apoi cu toții au participat la o vînațorie. În pădurea a avut loc o masă tovarășească. În seara aceeași zile, Nikita Hrușciov, Fidel Castro și ceilalți conducători sovietici și cubani s-au înnoptat la Moscova.

Noi ciocniri la frontiera somalo-etioipiană

ADDIS ABEBA. — Citind un comunicat al Ministerului informațiilor al Etiopiei, agențiile de presă anunță că vineri la frontiera dintre Etiopia și Somalia, în provincia Ogaden, au avut loc noi ciocniri între soldații etiopieni și grupuri armate somaleze. În comunicat se precizează că acesta este cel de-al treilea incident în decurs de o săptămîni. Au fost ucisi 26 de somalezi, iar alți 26 au fost făcuți prizonieri.

Guvernele Kenyei și Etiopiei au remis secretarului organizației unității africane un memorandum comun în care sînt respinse acuzațiile aduse de guvernul Somaliei acordului de colaborare și asistență mutuală dintre Kenyea și Etiopia, ratificat în luna decembrie. Memorandumul precizează că acest acord nu este îndreptat împotriva vreunui stat african sau neafrican. El este un tratat pur defensiv, conform prevederilor și principiilor Cartei O.N.U. și ale Cartei Organizației unității africane. El este deshic a tuturor țărilor care vor să adere la el. În memorandum se subliniază dorința guvernului Etiopiei și Kenyei de a întreprinde relații de prietenie cu Somalia.

nele în zilele de 20 și 21 ianuarie, pentru crearea unui guvern african, după care va fi proclamată autonomie internă. Majoritatea observatorilor politici prevăd că victoria în alegeri va reveni Partidului unit al independenței naționale al cărui lider este Kenneth Kaunda. Prestigiu acestui partid a crescut datorită luptei duse pentru dizolvarea Federației Rhodesiei și Nyassalandului (31 decembrie 1963).

LONDRA. — Acțiunile militare în Borneo de nord trebuie să înceteze întrucît situația din această regiune trebuie reglementată pe cale pasnică — scrie într-un articol ziarul „Tribune“, „Indiferent dacă ne convine sau nu, acest lucru s-a ratat în continuare ziarul, trăim într-o lume a anticolonialismului și pentru a păstra ceea ce ne-a mai rămas din buna noastră reputație, trebuie să soluționăm cit mai grabnic conflictul din Borneo de nord și oceaștea neapărat pe cale pasnică“.

SEUL. — Corespondenții agențiilor americane de presă la Seul anunță că Robert Kennedy, ministrul justiției al S.U.A., a sosit la 18 ianuarie în Coreea de sud. La 19 ianuarie, Robert Kennedy se întîlnește cu generalul Pak Cijan Hi, președintele Coreei de sud, cu care va discuta unele probleme privind relațiile dintre Coreea de sud și Japonia. El va avea și o întrevieră cu comandantul Corpului de armată I american, generalul Thomas Dunn.

MONTEVIDEO. — După cum transmite agenția Prensa Latina, cel de-al III-lea Congres al Uniunii Tineretului Comunist din Uruguay s'ia încheiat lucrările la Montevideo. Participanții la Congres au discutat probleme ale tineretului uruguayan, referindu-se deosebit de înălțimea întîlnirilor din această țară care dărează să învețe sau să ocupe servicii. Congresul a adoptat măsuri organizatorice care urmate a sporturi cu 6000 de tineri a nularii membrilor Uniunii Tineretului Comunist din Uruguay. A fost elaborat, de asemenea, un plan privitor la manifestările care vor avea loc în Uruguay în închinarea celei de-a doua întîlniri a tineretului din America Latină ce urmează să aibă loc în cursul lunii martie la Santiago de Chile.

CARACI. — Sarvapalli Radhakrishnan, președintele Indiei, a remis Ministerului Afacerilor Externe al Pakistanului răspunsul la mesajul președintelui Ayub Khan în care acesta din urmă îi cerea să ia măsuri pentru încetarea incidentelor dintre hinduși și musulmanii din Bengalul de vest.

LUSAKA. — În Rhodesia de nord vor avea loc alegeri ge-

DE TOATE

Expoziție consacrată istoriei papetăriei

Buletinul documentar italian „Italdoc“ anunță că în localurile arsenalului Forței publice maritime Amalfi, a fost menajată o expoziție consacrată tei papetăriei, în care, pe lângă unele folioase astăzi expuse celelalte procese tehnologice utilizate în fabricarea hîrtiei.

În urma avertismentelor unor foruri de specialitate din S.U.A. privind influența nocivă a fumatuții, mai mulți senatori americani au propus adoptarea unor proiecte-legi care să ducă la limitarea fumatuții. S-a propus, astfel, un proiect de lege care să permită reglementarea reclamelor de țigări și unul referitor la activitatea Serviciului de sănătate publică, care ar urma să-și intensifice cercetările asupra urmărilor fumatuții și să inițieze o campanie de educare a publicului în această direcție.

Val de frig în regiunea mediteraneană

Agencia France Presse anunță că asupra regiunii orientale a Mării Mediterane s-a abătut un val de frig neobișnuit. După ce căderi de zăpadă abundentă s-au înregistrat în Grecia, Turcia și Cipru, vremea rea s-a extins în cursul dimineții de simbătă și asupra Siriei,ordaniei și Libanului.

Potrivit agenției, din cauza unei puternice furtuni, 20 de vase maritime au fost blocate în portul Beirut, unde așteaptă să se îmbarcă în timpul pentru navigație.

Ninsoare și viscol la Atena

În ultimele zile în Grecia a nins și a viscolit. Pentru prima dată după mulți ani, Atena a fost acoperi-

RECORDURI... Cu o săptămîni în urmă înălțimea american Randy Gardner, în vîrstă de 17 ani, a bătut recordul mondial la veghe, izbitînd să petreacă 260 ore fără să doarmă. După cum se vede în logografia, Gardner a continuat să-și deschisă și după cele 260 de ore de nesomn. Lingă el s-a aflat un medic care l-a supus la numeroase examene.

tă de zăpadă. Ziarul „Mesimvri“ menționează că atenienii nu au mai trăit o asemenea iarnă din 1933. La periferiile orașului stratul de zăpadă a atins jumătate de metru, iar în unele locuri 70 cm. Multe sate din regiunea Attica au fost izolate. „To Vima“ arată că din cauza zăpezii abundente care a căzut în capitala Greciei 500 de persoane au suferit accidente, atenienii netînd în general obșnișului cu zăpada. De obicei, în anii cei mai friguroși în capitala Greciei ninge timp de o zi sau două în cursul iernii, iar temperatura coboară, în general, pînă la zero grade, Atena avînd un climat mediteranean. Mulți portocali plini de fructe erau acoperiți de zăpadă. La Atena temperatura a coborît vineri seara pînă la minus 3 grade.

Unde s-a născut Michelangelo?

În 1964 se împlinesc 400 de ani de la moartea lui Michelangelo. Anul memorial a redeschis o veche controversă între două micile orașe din nordul Toscanei — Caprese și Chiusi, care revendică dreptul de a purta numele de oraș natal al unuia din cei mai mari artiști ai lumii.

Tatăl lui Michelangelo era magistrat principal atât la Chiusi, cit și la Caprese, ceea ce pune sub semnul întrebării locul nașterii fiului său. Cu nouă ani în urmă se pă-

stă conferința are posibilitatea să adopte „hotărîri pozitive în interesele cauzei păcii“ Iuvr Montagu, consideră totodată că progresul poate fi realizat numai dacă marile vîruri vor fi dispuse să acționeze în sprijinul bunăvoindă și colaborării. El a cerut guvernului englez să reducă cheltuielile militare. În încheierea declarației sale, Iuvr Montagu cheamă pe participanții la conferința de la Geneva, ca în interesele păcii, să depună o activitate pe măsura așteptărilor opiniei publice mondiale.

FLORENȚA 18 (Agerpres). — La Florența s-a deschis la 18 ianuarie sesiunea Secretariatului permanent al Conferinței internaționale a tineretului și studenților pentru dezarmare, pace și independență națională. După cum a declarat un reprezentant al Secretariatului permanent, pe adresa sesiunii au sosit numeroase scrisori și telegramme prin care organizațiile de tineret și studenți din diferite țări ale lumii își anunță participarea la apropiata întîlnire care va avea loc la Florența între 26 februarie și 1 martie a.c.

Giorgio La Pira, primarul Florenței, cunoscut frunțas al vieții publice italiene, a declarat că locuitorii orașului Florența sînt bucuroși să-și primească pe delegații tinerilor din toate țărilor. El a urat participanților la apropiata sesiune succes în cauza lor nobilă.

VIENA. — Presa austriacă informează că vicecancelarul Austriei, dr. Bruno Pitterman, va vizita între 28 ianuarie și 1 februarie Yugoslavia, la invitația președintelui Tito.

ATENA. — Cunoscutul regizor grec, Kakoiannis a anunțat că va ecraniza romanul „Alexis Zorba“ al scriitorului grec Nikos Kazantzakis. Kakoiannis s-a înnoptat recent de la Paris, unde a discutat cu autorul proiectul turnării acestui film. Pe genericul său vor figura printre alții Simone Signoret, Anthony Quinn, interpretul lui Zorba, croul cărții cu același nume, Allen Bates și Irene Pappas. Turnarea filmului va începe în Grecia în luna martie.

SAIGON. — După cum transmite agenția U.P.I., trupele guvernamentale sud-vietnameze au dezlănțuit la 17 ianuarie un atac de mare amploare împotriva forțelor partitice din delta fluvului Mekong. La acest atac au participat aproximativ 1500 de soldați sprijiniți de 50 de elicoptere militare și de aviația de bombardament. Forțele patriotice au deschis un foc intens de artilerie. Multe elicoptere au fost nevoite să

se înnopteze la baza de plecare. Trupele guvernamentale au suferit pierderi importante. Au fost doborîte două elicoptere, mai mulți soldați au fost uciși sau răniți iar o unitate militară formată din 100 de persoane, care au reușit să debarce, este dată dispărută întrucît despre soarta ei pînă în prezent nu se știe nimic.

BONN. — Ministrul afacerilor externe al Turciei, Erkin a sosit simbătă în Berlinul occidental într-o vizită de două zile. Potrivit relațiilor agenției France Presse, în timpul acestei întrevieri cu primarul Willy Brandt, și cu alte oficialități vest-berlineze. Ministrul de externe turc, va pleca luni la Bonn unde va avea întrevieră cu președintele R. F. Germane, Lübke, cu cancelarul Ludwig Erhard, precum și cu alte personalități politice vest-germane. Erkin se va înnopta apoi la Londra pentru a participa în continuare la conferința asupra Ciprului. Vizita sa în Berlinul occidental și R.F.G. luse stabilă înainte de convocarea acestei conferințe.

CARACI. — Sarvapalli Radhakrishnan, președintele Indiei, a remis Ministerului Afacerilor Externe al Pakistanului răspunsul la mesajul președintelui Ayub Khan în care acesta din urmă îi cerea să ia măsuri pentru încetarea incidentelor dintre hinduși și musulmanii din Bengalul de vest.